

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

I Informācija

Tiesa

EIROPAS KOPIENU TIESA

2006/C 74/01	Tiesas spriedums (trešā palāta) 2006. gada 12. janvārī apvienotās lietas C-354/03, C- 355/03 un C-484/03 (<i>High Court of Justice</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) <i>Optigen Ltd, Fulcrum Electronics Ltd, Bond House Systems Ltd</i> pret <i>Commissioners of Customs & Excise</i> (Sestā PVN direktīva — 2. panta 1. punkts, 4. panta 1. un 2. punkts, un 5. panta 1. punkts — Priekšnodokļi samaksātā PVN atskaitījums — Saimnieciskā darbība — Nodokļa maksātājs, kas kā tāds rīkojas — Darījums, kas ietilpst piegādes shēmā, kurā tirgotājs neizpilda saistības vai izmanto nelikumīgi iegūtu PVN maksātāja numuru — Karuseļveida krāpšana)	1
2006/C 74/02	Tiesas spriedums (otrā palāta) 2006. gada 19. janvārī lietā C-547/03 P <i>Asian Institute of Technology (AIT)</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju (Apelācija — Programma "Asia-Invest" — Aicinājums iesniegt piedāvājumus — Līgums — Pirmās instances tiesas Reglamenta 111. pants — Acīmredzama nepieņemamība — Intereses iesniegt prasību neesamība — Pirmās instances tiesas Reglamenta 64. pants — Procesa organizatoriskie pasākumi — Lūgums iesniegt dokumentus — Aicinājums lietas dalībniekiem rakstveidā izteikties par dažiem strīda aspektiem)	1
2006/C 74/03	Lieta C-434/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> 2005. gada 2. decembra rīkojumu lietā <i>Stichting Regionaal Opleidingen Centrum Noord-Kennemerland/West-Friesland (Horizon College)</i> pret <i>Staatssecretaris van Financiën</i>	2
2006/C 74/04	Lieta C-435/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> 2005. gada 2. decembra rīkojumu lietā <i>Investrand B.V.</i> pret <i>Staatssecretaris van Financiën</i>	2
2006/C 74/05	Lieta C-450/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Landessozialgericht Berlin-Brandenburg</i> 2005. gada 11. novembra rīkojumu lietā <i>Peter Wachter</i> pret <i>Deutsche Rentenversicherung Bund</i>	3

2006/C 74/06	Lieta C-464/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Burgerlijke Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt</i> 2005. gada 21. decembra spriedumu lietā <i>1. Geurts, M.C.J.A., un 2. Vogten, D.H.M.</i> pret <i>Belgische Staat, Federale Overheidsdienst Financiën</i>	3
2006/C 74/07	Lieta C-466/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Tribunale di Lecce</i> 2005. gada 6. decembra rīkojumu krimināllietā pret <i>Gianluca Damonte</i>	3
2006/C 74/08	Lieta C-467/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Tribunale di Milano</i> 2005. gada 6. oktobra rīkojumu kriminālprocesā pret <i>Giovanni Dell'Orto</i>	4
2006/C 74/09	Lieta C-1/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Finanzgericht Hamburg</i> 2005. gada 15. decembra lēmumu lietā <i>Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH</i> pret <i>Hauptzollamt Hamburg-Jonas</i>	4
2006/C 74/10	Lieta C-5/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Finanzgericht Düsseldorf</i> 2006. gada 2. janvāra rīkojumu lietā <i>Jülich AG</i> pret <i>Hauptzollamt Aachen</i>	4
2006/C 74/11	Lieta C-15/06 P: Apelācija, ko 2006. gada 11. janvārī ierosināja <i>Regione Siciliana</i> , par Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2005. gada 18. oktobra spriedumu lietā <i>T-60/03 Regione Siciliana</i> pret Eiropas Kopienų Komisiju	5
2006/C 74/12	Lieta C-17/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Cour d'appel de Nancy</i> 2006. gada 9. janvāra spriedumu lietā <i>Céline SARL</i> pret <i>Céline SA</i>	5
2006/C 74/13	Lieta C-23/06, Lieta C-24/06, Lieta C-25/06, Lieta C-26/06, Lieta C-27/06, Lieta C-28/06, Lieta C-29/06, Lieta C-30/06, Lieta C-31/06, Lieta C-32/06, Lieta C-33/06, Lieta C-34/06, Lieta C-35/06, Lieta C-36/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Tribunal de grande instance de Nanterre</i> 2006. gada 5. janvāra spriedumiem lietās — <i>Société Saint Louis Sucre SNC</i> pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru (<i>Directeur général des douanes et droits indirects</i>) un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (<i>Reveur principal des douanes et droits indirects</i>) — <i>Société des Sucrieries du Marquenterre SA</i> pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju — <i>SA des Sucrieries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffay (SAFBA)</i> pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju — <i>Lesaffre Frères SA</i> pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju — <i>Sucrieries, Distilleries des Hauts de France</i> pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju — <i>Sucrieries & Distilleries de Souppes — Ouvré Fils SA</i> pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju — <i>Sucrieries de Touroy et usines annexes SA</i> pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju — <i>Tereos</i> pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju — <i>SAS Sucrierie du Littoral Groupe S.D.H.F.</i> pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju — <i>Cristal Union</i> pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju — <i>Sucrierie Bourdon</i> pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju — <i>Sucrierie de Bourgogne SA</i> pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju — <i>SAS Vermendoise Industries</i> pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju — <i>Sucrieries et Raffineries d'Erstein SA</i> pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju	6
2006/C 74/14	Lieta C-38/06: Prasība pret Portugāles Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2006. gada 24. janvārī	7
2006/C 74/15	Lieta C-42/06: Prasība pret Beļģijas Karalisti, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2006. gada 27. janvārī	8

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (turpinājums)	Lappuse
2006/C 74/16	Lieta C-46/06: Prasība pret Čehijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 30. janvārī	9
2006/C 74/17	Lieta C-52/06: Prasība pret Spānijas Karalisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 1. februārī	9
2006/C 74/18	Lieta C-53/06: Prasība pret Spānijas Karalisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 1. februārī	10
2006/C 74/19	Lieta C-54/06: Prasība pret Beļģijas Karalisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 1. februārī	10
2006/C 74/20	Lieta C-57/06 P: Apelācija, ko 2006. gada 2. februārī ierosināja <i>Elisabetta Righini</i> , par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2005. gada 15. novembra spriedumu lietā T-145/04 <i>Elisabetta Righini</i> /Eiropas Kopienu Komisija	11
2006/C 74/21	Lieta C-68/06: Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 6. februārī	11
2006/C 74/22	Lieta C-69/06: Prasība pret Slovākijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 6. februārī	12
2006/C 74/23	Lieta C-71/06: Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 7. februārī	12
2006/C 74/24	Lieta C-72/06: Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 7. februārī	12
2006/C 74/25	Lieta C-77/06: Prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 9. februārī	13
2006/C 74/26	Lieta C-78/06: Prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 9. februārī	13
2006/C 74/27	Lieta C-85/06: Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 10. februārī	13
2006/C 74/28	Lieta C-86/06: Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 13. februārī	14
PIRMĀS INSTANCES TIESAS		
2006/C 74/29	Lieta T-92/02: Pirmās instances tiesas 2006. gada 26. janvāra spriedums — <i>Stadtwerke Schwäbisch Hall</i> u.c. pret Komisiju (Valsts atbalsts — Nodokļu atbrīvojumu režīms, kas piemērojams attiecībā uz uzkrājumiem, kurus veido Vācijā izveidotās atomenerģijas centrāles ar mērķi iznīcināt savus radioaktīvos atkritumus un galīgi apstādināt savas ierīces — Lēmums, ar kuru sākotnējās pārbaudes fāzē konstatēts, ka nepastāv valsts atbalsts — Prasība atcelt tiesību aktu)	15
2006/C 74/30	Lieta T-107/03: Pirmās instances tiesas 2006. gada 18. janvāra spriedums — <i>Regione Marche</i> pret Komisiju (<i>Regione Marche</i> (Itālija) Vidusjūras integrētā programma (VIP) — Finanšu atbalsta slēgšana — Nevajadzīgi izdevumi — Prasība atcelt tiesību aktu — Juridiska pamata trūkums — Tiesiskā paļāvība — Pamatojuma trūkums)	15

2006/C 74/31	Lieta T-147/03: Pirmās instances tiesas 2006. gada 12. janvāra spriedums — <i>Devinlec</i> pret ITSB (Kopienas preču zīme — Grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “quantum” — Valsts grafiskas preču zīmes “Quantième” īpašnieka iebildums — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 15. panta 2. punkts un 43. panta 3. punkts)	16
2006/C 74/32	Lieta T-276/03: Pirmās instances tiesas 2006. gada 25. janvāra spriedums — <i>Le Canne</i> pret Komisiju (Spriedums, ar ko atceļ Komisijas lēmumu, ar kuru samazina Kopienas finanšu atbalsta apmēru — Izpildes noteikumi — Prasība sakarā ar bezdarbību — Tiesvedības izbeigšana — Prasība par zaudējumu atlīdzību)	16
2006/C 74/33	Lieta T-317/03: Pirmās instances tiesas 2006. gada 26. janvāra spriedums — <i>Volkswagen</i> pret ITSB (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Vārdiskas Kopienas preču zīmes “Variant” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “DERBIVARIANT” — Apelāciju padomes reģistrācijas atteikums — Sajaukšanas iespēja — Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkts un 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	17
2006/C 74/34	Lieta T-364/03: Pirmās instances tiesas 2006. gada 26. janvāra spriedums — <i>Medici Grimm</i> pret Padomi (Dempings — Ķīnas Tautas Republikā ražotu ādas rokassomu imports — Grozījumi tiesiskajā regulējumā, ar ko tiek noteikta galīgā antidempinga nodeva — Atpakaļejoša spēka neesamība — Regulas atcelšana, ko veic Pirmās instances tiesa — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Pietiekami noteikts pārkāpums)	17
2006/C 74/35	Lieta T-33/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 25. janvāra spriedums — <i>Weißenfels</i> pret Parlamentu (Ierēdņi — Atalgojums — Apgādājamā bērna pabalsts — Divkārsā pabalsta summa par bērnu, kam ir invaliditāte — Civildienesta noteikumu 67. panta 2. punkts — Līdzīga pabalsta summas atskaitīšana)	18
2006/C 74/36	Lieta T-398/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 17. janvāra spriedums — <i>Henkel</i> pret ITSB (Kopienas preču zīme — Grafiska preču zīme — Sarkanbalta taisnstūra plāksne ar zilu ovālu kodolu — Absolūts atteikuma pamatojums — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Atšķirtspējas neesamība)	18
2006/C 74/37	Lieta T-369/03: Pirmās instances tiesas 2005. gada 14. decembra rīkojums — <i>Arizona Chemical</i> u.c. pret Komisiju (Direktīva 67/548/EEK — Atteikums atcelt kolofonija klasifikāciju par bīstamo vielu — Prasība atcelt tiesību aktu — Neapstrīdams akts — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Noilgums — Iebilde par prettiesiskumu — Nepieņemamība)	18
2006/C 74/38	Lieta T-85/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. janvāra rīkojums — <i>Dimos Ano Liosion</i> u.c. pret Komisiju (Nepieņemamība — Personas, kas nav Kopienas aktu adresāti — Skartie tieši)	19
2006/C 74/39	Lieta T-177/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 9. janvāra rīkojums — Somija pret Komisiju (Procesa jautājumi — Iebilde par nepieņemamību — Akts bez juridiski saistošas iedarbības — Eiropas Kopienas pašu resursi — Pārkāpuma procedūra — Regulas (EK, <i>Euratom</i>) Nr. 1150/2000 11. pantā paredzētie kavējuma procenti — Sarunas par vienošanos par maksājumu ar nosacījumu)	19
2006/C 74/40	Lieta T-396/05: Prasība, kas celta 2005. gada 2. novembrī — <i>ARCHI.M.E.D.</i> — <i>E.S</i> pret Komisiju	20
2006/C 74/41	Lieta T-397/05: Prasība, kas celta 2005. gada 3. novembrī — <i>ARCHI.M.E.D.</i> — <i>E.S</i> pret Komisiju	20

2006/C 74/42	Lieta T-423/05: Prasība, kas celta 2005. gada 25. novembrī — <i>Olimpiaki Aeroporia Ypiresies A. E.</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju	21
2006/C 74/43	Lieta T-436/05: Prasība, kas celta 2005. gada 12. decembrī — <i>Ajinomoto</i> pret ITSB	22
2006/C 74/44	Lieta T-439/05: Prasība, kas celta 2005. gada 13. decembrī — <i>Royal Bank of Scotland</i> pret ITSB	22
2006/C 74/45	Lieta T-442/05: Prasība, kas celta 2005. gada 16. decembrī — <i>Biofarma</i> pret ITSB	23
2006/C 74/46	Lieta T-443/05: Prasība, kas celta 2005. gada 16. decembrī — <i>El Corte Inglés, S.A.</i> pret ITSB	24
2006/C 74/47	Lieta T-447/05: Prasība, kas celta 2005. gada 22. decembrī — <i>Plantations de Mbanga</i> pret Komisiju	24
2006/C 74/48	Lieta T-450/05: Prasība, kas celta 2005. gada 21. decembrī — <i>Automobiles Peugeot un Peugeot Nederland</i> pret Komisiju	25
2006/C 74/49	Lieta T-460/05: Prasība, kas celta 2005. gada 29. decembrī — <i>Bang & Olufsen</i> pret ITSB	26
2006/C 74/50	Lieta T-461/05: Prasība, kas celta 2005. gada 30. decembrī — <i>L'Oréal</i> pret ITSB	26
2006/C 74/51	Lieta T-462/05: Prasība, kas celta 2005. gada 30. decembrī — <i>Toyoda Koki Kabushiki Kaisha</i> pret ITSB	27
2006/C 74/52	Lieta T-4/06: Prasība, kas celta 2006. gada 12. janvārī — Polijas Republika pret Eiropas Kopienu Komisiju	27
2006/C 74/53	Lieta T-5/06: Prasība, kas celta 2006. gada 9. janvārī — Dānija pret Komisiju	28
2006/C 74/54	Lieta T-6/06: Prasība, kas celta 2006. gada 13. janvārī — <i>Mopro-Nord GmbH</i> pret Komisiju	29
2006/C 74/55	Lieta T-17/06: Prasība, kas celta 2006. gada 23. janvārī — <i>Giant (China)</i> pret Padomi	29
2006/C 74/56	Lieta T-33/06: Prasība, kas celta 2006. gada 19. janvārī — <i>Zenab</i> pret Komisiju	30
2006/C 74/57	Lieta T-38/06: Prasība, kas celta 2006. gada 23. janvārī — Itālijas Republika pret Komisiju	31
2006/C 74/58	Lieta T-47/06: Prasība, kas celta 2006. gada 16. februārī — <i>Antartica</i> pret ITSB	31
2006/C 74/59	Lieta T-67/03: Pirmās instances tiesas 2006. gada 17. janvāra rīkojums — <i>Henkel</i> pret ITSB	32
2006/C 74/60	Lieta T-341/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 6. februāra rīkojums — <i>Datac</i> pret ITSB	32
2006/C 74/61	Lieta T-397/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 19. janvārī rīkojums — <i>MobilCom</i> pret Komisiju	32
2006/C 74/62	Lieta T-155/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 11. janvāra rīkojums — <i>Steinmetz</i> pret Komisiju	32
2006/C 74/63	Lieta T-231/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 9. janvāra rīkojums — <i>Corsica Ferries France</i> pret Komisiju	32

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

2006/C 74/64	Lieta F-1/06: Prasība, kas celta 2006. gada 1. janvārī — <i>Fernandez Ortis</i> pret Komisiju	33
2006/C 74/65	Lieta F-3/06: Prasība, kas celta 2006. gada 6. janvārī — <i>Frankin</i> u.c. pret Komisiju	33
2006/C 74/66	Lieta F-4/06: Prasība, kas celta 2006. gada 13. janvārī — <i>Villa</i> u.c. pret Eiropas Parlamentu	34
2006/C 74/67	Lieta F-5/06: Prasība, kas celta 2006. gada 18. janvārī — <i>Patak Dennstedt</i> pret Komisiju	34
2006/C 74/68	Lieta F-8/06: Prasība, kas celta 2006. gada 3. februārī — <i>Tolios</i> u.c. pret Revīzijas palātu	35
2006/C 74/69	Lieta F-9/06: Prasība, kas celta 2006. gada 30. janvārī — <i>Canteiro Lopes</i> pret Komisiju	35
2006/C 74/70	Lieta F-11/06: Prasība, kas celta 2006. gada 31. janvārī — <i>Larsen</i> pret Komisiju	36

II *Sagatavošanas dokumenti*

.....

III *Paziņojumi*

2006/C 74/71	Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 60, 11.3.2006.	37

I

(Informācija)

TIESA

EIROPAS KOPIENU TIESA

TIESAS SPRIEDUMS

(trešā palāta)

2006. gada 12. janvārī

apvienotās lietas C-354/03, C- 355/03 un C-484/03 (**High Court of Justice lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Optigen Ltd, Fulcrum Electronics Ltd, Bond House Systems Ltd pret Commissioners of Customs & Excise** ⁽¹⁾)

(Sestā PVN direktīva — 2. panta 1. punkts, 4. panta 1. un 2. punkts, un 5. panta 1. punkts — Priekšnodokļi samaksātā PVN atskaitījums — Saimnieciskā darbība — Nodokļa maksātājs, kas kā tāds rīkojas — Darījums, kas ietilpst piegādes shēmā, kurā tirgotājs neizpilda saistības vai izmanto nelikumīgi iegūtu PVN maksātāja numuru — Karuseļveida krāpšana)

(2006/C 74/01)

(tiesvedības valoda — angļu)

Apvienotajās lietās C-354/03, C-355/03 un C-484/03 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Apvienotā Karaliste) iesniedza ar 2003. gada 28. jūlija lēmumu (C-354/03 un C-355/03) un 2003. gada 27. oktobra lēmumu (C-484/03) un kas Tiesā reģistrēti attiecīgi 2003. gada 18. augustā un 19. novembrī tiesvedībā Optigen Ltd (C-354/03), Fulcrum Electronics Ltd (C-355/03), Bond House Systems Ltd (C-484/03) pret Commissioners of Customs & Excise, Tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Rosas, tiesneši J. Malenovský, J.-P. Puissochet, S. von Bahr (referents) un U. Løhmus, ģenerāladvokāts M. Poiares Maduro, sekretāre L. Hewlett, galvenā administratore, 2006. gada 12. janvārī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

Tādi darījumi kā pamata lietā, kas paši par sevi nav saistīti ar pievienotās vērtības nodokļa izkrāpšanu, ir preču piegādes, ko veicis nodokļa maksātājs, kas kā tāds rīkojas, un saimnieciska darbība 2. panta 1. punkta, 4. panta un 5. panta 1. punkta izpratnē Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kas grozīta ar Padomes 1995. gada 10. aprīļa Direktīvu 95/7/EK, ja tie atbilst objektīvajiem kritērijiem, uz kuriem ir balstīti šie jēdzieni, neatkarīgi no kāda uzņēmēja, kas piedalās tajā pašā piegādes shēmā,

nevis attiecīgā nodokļa maksātāja nolūka un/vai iespējamo cita darījuma, kas ietilpst šajā shēmā, par kuru šim nodokļa maksātājam nav bijis un nevarēja būt zināms un kas ticis veikts pirms vai pēc minētā nodokļa maksātāja veiktā darījuma, krāpniecisko raksturu. Nodokļa maksātāja, kas veic šādus darījumus, tiesības atskaitīt kā priekšnodokli samaksāto pievienotās vērtības nodokli nevar ietekmēt tas, ka piegādes shēmā, kurā ietilpst šie darījumi, cits darījums, kas, nodokļa maksātājam par to neko nezinot, ticis veikts pirms vai pēc nodokļa maksātāja veiktā darījuma, ir saistīts ar pievienotās vērtības nodokļa izkrāpšanu.

⁽¹⁾ OV C 251, 18.10.2004,
OV C 35, 7.2.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2006. gada 19. janvārī

lietā C-547/03 P **Asian Institute of Technology (AIT) pret Eiropas Kopienu Komisiju** ⁽¹⁾)

(Apelācija — Programma “Asia-Invest” — Aicinājums iesniegt piedāvājumus — Līgums — Pirmās instances tiesas Reglamenta 111. pants — Acīmredzama nepieņemamība — Intereses iesniegt prasību neesamība — Pirmās instances tiesas Reglamenta 64. pants — Procesa organizatoriskie pasākumi — Lūgums iesniegt dokumentus — Aicinājums lietas dalībniekiem rakstveidā izteikties par dažiem strīda aspektiem)

(2006/C 74/02)

(tiesvedības valoda — franču)

Lietā C-547/03 P par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2003. gada 22. decembrī iesniedza **Asian Institute of Technology (AIT)**, Patumtani [Pathumthani] (Taizeme), (pārstāvis — H. Teijsjē du Kross [H. Teissier du Cros], advokāts),

otram lietas dalībniekam esot **Eiropas Kopienu Komisijai** (pārstāvji — P. J. Kuijpers [P.-J. Kuijper] un B. Šēfere [B. Schöfer]), Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermans [C. W. A. Timmermans], tiesneši J. Makarčiks [J. Makarczyk], R. Silva de Lapuerta [R. Silva de Lapuerta], P. Kūris [P. Kūris] un Dž. Arestis [G. Arestis] (referents), ģenerālvokāte K. Štiksa-Hakla [C. Stix-Hackl], sekretāre K. Štranca [K. Sztranc], administratore, 2006. gada 19. janvārī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolūīvā daļa ir šāda:

1) apelāciju noraidīt;

2) Asian Institute of Technology (AIT) atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 47, 21.02.2004.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Hoge Raad der Nederlanden 2005. gada 2. decembra rīkojumu lietā Stichting Regionaal Opleidingen Centrum Noord-Kennemerland/West-Friesland (Horizon College) pret Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-434/05)

(2006/C 74/03)

(tiesvedības valoda — holandiešu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Hoge Raad der Nederlanden lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 2. decembra rīkojumu lietā Stichting Regionaal Opleidingen Centrum Noord-Kennemerland/West-Friesland (Horizon College) pret Staatssecretaris van Financiën un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 5. decembrī.

Hoge Raad der Nederlanden lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai Sestās direktīvas (¹) 13a. pants, ievads un i) apakšpunkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka izglītības sniegšana ir arī pasniedzēja nodrošināšana izglītības iestādei, kurā viņš uz laiku nodrošina mācību darbu saskaņā ar šīs iestādes atbildību, par maksu?
2. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noraidoša, vai jēdziens "ar to cieši saistīti pakalpojumi" ir jāinterpretē tādējādi, ka tas

attiecas arī uz pakalpojumu, kas ir aprakstīts pirmajā jautājumā?

3. Vai atbildes uz iepriekšējiem jautājumiem ietekmē fakts, ka pasniedzēju norīko iestāde, kas pati ir izglītības iestāde?

(¹) Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, OV L 145, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Hoge Raad der Nederlanden 2005. gada 2. decembra rīkojumu lietā Investrand B.V. pret Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-435/05)

(2006/C 74/04)

(tiesvedības valoda — holandiešu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 2. decembra rīkojumu lietā Investrand B.V. pret Staatssecretaris van Financiën un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 5. decembrī.

Hoge Raad der Nederlanden lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai, ņemot vērā Sestās Direktīvas (¹) 17. panta 2. punktā noteiktās atskaitīšanas tiesības, par tieši un tūlītēji saistītiem ir jāuzskata atsevišķi pakalpojumi, ko nodokļa maksātājs jau ir saņēmis, un ar nodokli apliekami darījumi, kas šim pašam nodokļu maksātājam vēl ir jāveic, ja šie pakalpojumi ir saņemti, lai noteiktu tādu viņa īpašumā ietilpstošo naudas atprasījuma tiesību apjomu, kas radušās, pirms tas kļuvis par PVN maksātāju?

(¹) Padomes Sestā 1977. gada 17. maija Direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, OV L 145, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Landessozialgericht Berlin-Brandenburg 2005. gada 11. novembra rīkojumu lietā Peter Wachter pret Deutsche Rentenversicherung Bund

(Lieta C-450/05 ⁽¹⁾)

(2006/C 74/05)

(tiesvedības valoda — vācu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Landessozialgericht Berlin-Brandenburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 11. novembra rīkojumu lietā Peter Wachter pret Deutsche Rentenversicherung Bund un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 19. decembrī.

Landessozialgericht Berlin-Brandenburg lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai Regulas (EEK) Nr. 1408/71 ⁽²⁾ III pielikuma A un B daļas attiecīgi 83. punkta ⁽³⁾ Vācija-Austrija e) apakšpunkts un šīs regulas VI pielikuma D daļas Vācija 1. punkts ir saderīgs ar Eiropas tiesībām ar augstāku juridisku spēku, īpaši ar pārvietošanās brīvību, kas paredzēta EKL 39. pantā, kopā ar 42. pantu?

⁽¹⁾ Saistīta ar jau apvienotajām lietām C-396/05 un C-419/05, paziņojums par prejudiciālo jautājumu publicēts OV C 22, 6. lpp.

⁽²⁾ OV L 149, 2. lpp.

⁽³⁾ Redakcijā, kas bija spēkā 5.5.2005., pirms stājās spēkā Regula (EK) Nr. 647/2005.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Burgerlijke Rechtsbank van Eerste Aanleg te Hasselt 2005. gada 21. decembra spriedumu lietā 1. Geurts, M.C.J.A., un 2. Vogten, D.H.M. pret Belgische Staat, Federale Overheidsdienst Financiën

(Lieta C-464/05)

(2006/C 74/06)

(tiesvedības valoda — holandiešu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Burgerlijke Rechtsbank van Eerste Aanleg te Hasselt lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 21. decembra spriedumu lietā 1. Geurts, M.C.J.A., un 2. Vogten, D.H.M. pret Belgische Staat,

Federale Overheidsdienst Financiën un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 27. decembrī.

Burgerlijke Rechtsbank van Eerste Aanleg te Hasselt lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai Kopienu tiesības, īpaši EKL 43. pants un EKL 56. pants, jāinterpretē tādējādi, ka ar šiem pantiem ir nesaderīgs noteikums dalībvalsts reģiona mantošanas tiesiskajā regulējumā, šajā lietā Beļģijas Wetboek van Successierechten 60. a pants, kas piemērojams mantojumam, kas radies Flandrijā, ar ko no mantojuma nodokļa atbrīvo daļas ģimenes sabiedrībā vai mantojuma atstājēja likumiskā mantinieka, viņa mantinieka, prasījumus pret šo sabiedrību, ja trīs gadus pirms mantojuma atstājēja nāves uzņēmums ir nodarbinājis vismaz piecus darbiniekus, tomēr, attiecinot šo izņēmumu tikai uz gadījumiem, kad vismaz pieci darbinieki ir nodarbināti šīs dalībvalsts noteiktā reģionā (šajā gadījumā Flandrijā)?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunale di Lecce 2005. gada 6. decembra rīkojumu krimināllietā pret Gianluca Damonte

(Lieta C-466/05)

(2006/C 74/07)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Tribunale di Lecce lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 6. decembra rīkojumu krimināllietā pret Gianluca Damonte un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 29. decembrī.

Tribunale di Lecce lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai likuma Nr. 401/89 4. panta 4b. punkts, ieskaitot no tā izrietošās sekas valsts tiesību sistēmā, ir nesaderīgs ar EK līguma 43. un 49. pantā noteiktajiem principiem jautājumā par brīvību veikt uzņēmējdarbību un pārrobežu pakalpojumu sniegšanas brīvību, ņemot vērā arī atšķirīgo interpretāciju, kas sniegta Suprema Corte di Cassazione a Sezioni Unite (Augstākās Kasācijas tiesas Apvienotās palātas) lēmumā Nr. 23271/04 un Eiropas Kopienu Tiesas spriedumos (it īpaši spriedumā lietā Gambelli)? Konkrētāk, vai var piemērot tādu sodu tiesisko regulējumu, uz ko ir atsauce apsūdzībā un kas ir apstrīdēta Itālijā?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunale di Milano 2005. gada 6. oktobra rīkojumu kriminālprocesā pret Giovanni Dell'Orto

(Lieta C-467/05)

(2006/C 74/08)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Eiropas Kopienų Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Tribunale di Milano lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 6. oktobra rīkojumu kriminālprocesā pret Giovanni Dell'Orto un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 27. decembrī.

Tribunale di Milano lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai — saskaņā ar 1. un turpmākajiem pantiem Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvā 2004/80/EK ⁽¹⁾ par kompensāciju noziegumos cietušajiem vai citām Kopienų tiesību normām — Pamatlēmuma 2001/220/TI 2. un 9. pants principā ir piemērojams jebkurā kriminālprocesā jebkurai personai, kuru ir ietekmējis noziedzīgs nodarījums?
2. Vai — saskaņā ar 1. un turpmākajiem pantiem Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvā 2004/80/EK par kompensāciju noziegumos cietušajiem vai citām Kopienų tiesību normām — Pamatlēmuma 2001/220/TI 2. un 9. pants, veicot kriminālprocesuālas darbības galīgā sprieduma izpildei (un līdz ar to arī taisot spriedumu atbilstoši KPK 444. pantam), ir piemērojams jebkurai personai, kuru ir ietekmējis noziedzīgs nodarījums?

⁽¹⁾ OV L 261, 6.8.2004., 15. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Finanzgericht Hamburg 2005. gada 15. decembra lēmumu lietā Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH pret Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Lieta C-1/06)

(2006/C 74/09)

(tiesvedības valoda — vācu)

Eiropas Kopienų Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Finanzgericht Hamburg lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar

2005. gada 15. decembra lēmumu lietā Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH pret Hauptzollamt Hamburg-Jonas un kas Tiesā reģistrēts 2006. gada 3. janvārī.

Finanzgericht Hamburg lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai saskaņā ar Regulas Nr. 3665/87 ⁽¹⁾ 47. panta 3. punktu kompetentajai iestādei ir tiesības un pienākums pēc savas iniciatīvas atzīt citus dokumentus par līdzvērtīgiem?
2. Vai lūgumu atzīt citus dokumentus par līdzvērtīgiem saskaņā ar Regulas Nr. 3665/87 47. panta 3. punktu var izteikt netieši?

⁽¹⁾ OV L 351, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Finanzgericht Düsseldorf 2006. gada 2. janvāra rīkojumu lietā Jülich AG pret Hauptzollamt Aachen

(Lieta C-5/06)

(2006/C 74/10)

(tiesvedības valoda — vācu)

Eiropas Kopienų Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Finanzgericht Düsseldorf lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2006. gada 2. janvāra rīkojumu lietā Jülich AG pret Hauptzollamt Aachen un kas Tiesā reģistrēts 2006. gada 9. janvārī.

Finanzgericht Düsseldorf lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai Padomes 2001. gada 19. jūnija Regulas (EK) Nr. 1260/2001 ⁽¹⁾ par cukura tirgu kopīgo organizāciju 15. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tikai tas eksportētais cukurs, izoglikozēs un inulīna sīrupa daudzums, attiecībā uz kuru patiešām ir samaksātas eksporta kompensācijas, var tikt ņemts vērā, lai noteiktu eksportējamo pārpalikumu?
2. Apstiprinošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā: vai 6. panta 4. punkts Komisijas 2002. gada 20. februāra Regulā (EK) Nr. 314/2002 ⁽²⁾, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus kvotu sistēmas piemērošanai cukura nozarē, kurā izdarīti grozījumi ar Komisijas 2003. gada 27. jūnija Regulu (EK) Nr. 1140/2003 ⁽³⁾, ir spēkā neesošs?

3. Nolidzošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā: vai Padomes 2001. gada 19. jūnija Regulas (EK) Nr. 1260/2001 par cukura tirgu kopīgo organizāciju 15. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, nosakot gan eksportējamo pārpalikumu, gan vidējos zaudējumus no vienas tonnas cukura, tiek ņemts vērā viss eksports, pat ja daļa no šī eksporta attiecīgās tirdzniecības gada laikā nesaņēma kompensācijas?

4. Apstiprinošas atbildes uz pirmo, otro vai trešo jautājumu gadījumā: vai Komisijas 2004. gada 14. oktobra Regula (EK) Nr. 1775/2004⁽¹⁾, ar ko 2003./2004. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē, ir spēkā neesoša?

⁽¹⁾ OV L 178, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 50, 40. lpp.

⁽³⁾ OV L 160, 33. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 316, 64. lpp.

Apelācija, ko 2006. gada 11. janvārī ierosināja Regione Siciliana, par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2005. gada 18. oktobra spriedumu lietā T-60/03 Regione Siciliana pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta C-15/06 P)

(2006/C 74/11)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2006. gada 11. janvārī izskatīšanai ir iesniegta Regione Siciliana, ko pārstāv I. M. Braguglia, pārstāvis, un G. Aiello, avvocato dello Stato, apelācijas sūdzība par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2005. gada 18. oktobra spriedumu lietā T-60/03 Regione Siciliana pret Eiropas Kopienu Komisiju.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt Pirmās instances tiesas spriedumu un līdz ar to atcelt Komisijas 2002. gada 11. decembra Lēmumu C(2002) 4905 par atbalsta atcelšanu, kas Itālijas Republikai piešķirts no Eiropas Reģionālās attīstības fonda kā ieguldījums Itālijas (reģions — Sicīlija) infrastruktūrā 15 miljonu ECU vai lielākā apmērā un par avansa maksājumu atgūšanu, ko

Komisija izmaksājusi kā šo atbalstu, kā arī par atlikuma dzēšanu. Lemt par tiesāšanās izdevumiem.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka apstrīdētajā spriedumā ir pieļauti pārkāpumi:

1. Padomes 1984. gada 19. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1787/84⁽¹⁾ par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1985. gada 20. decembra Regulu (EEK) Nr. 3641/85⁽²⁾, 18. panta 1. punkta un 32. panta 1. punkta pārkāpums un nepareiza piemērošana;

2. Padomes 1988. gada 19. decembra Regulas (EEK) Nr. 4253/88⁽³⁾, ar ko paredz īstenošanas noteikumus Regulai (EEK) Nr. 2052/88⁽⁴⁾ par struktūrfondu savstarpējo, kā arī struktūrfondu, Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finansēšanas instrumentu darbības koordināciju, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1984. gada 20. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2082/93⁽⁵⁾, 24. panta pārkāpums un nepareiza piemērošana;

3. kļūdainais pamatojums izšķirošā prāvas punktā.

⁽¹⁾ Vairs nav spēkā.

⁽²⁾ Vairs nav spēkā.

⁽³⁾ Vairs nav spēkā.

⁽⁴⁾ Vairs nav spēkā.

⁽⁵⁾ OV L 193, 20. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Cour d'appel de Nancy 2006. gada 9. janvāra spriedumu lietā Céline SARL pret Céline SA

(Lieta C-17/06)

(2006/C 74/12)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Cour d'appel de Nancy lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2006. gada 9. janvāra spriedumu lietā Céline SARL pret Céline SA un kas Tiesā reģistrēts 2006. gada 17. janvārī.

Cour d'appel de Nancy lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai Direktīvas 89/104/EEK (¹) 5. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas, ka trešā persona bez atļaujas pieņem reģistrētu vārdisku preču zīmi par sabiedrības nosaukumu, komercnosaukumu vai firmas zīmi saistībā ar identisku preču tirdzniecību ir uzskatāms par šīs preču zīmes izmantošanu komercdarbībā, ko īpašnieks ir tiesīgs aizliegt atbilstoši savām ekskluzīvajām tiesībām?

(¹) Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmā Direktīva 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 40, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Tribunal de grande instance de Nanterre* 2006. gada 5. janvāra spriedumiem lietās

Société Saint Louis Sucre SNC pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru (*Directeur général des douanes et droits indirects*) un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (*Receveur principal des douanes et droits indirects*)

Société des Sucrieries du Marquenterre SA pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju

SA des Sucrieries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffay (SAFBA) pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju

Lesaffre Frères SA pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju

Sucrieries, Distilleries des Hauts de France pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju

Sucrieries & Distilleries de Souppes — Ouvré Fils SA pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju

Sucrieries de Toury et usines annexes SA pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju

Tereos pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju

SAS Sucrierie du Littoral Groupe S.D.H.F. pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju

Cristal Union pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju

Sucrierie Bourdon pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju

Sucrierie de Bourgogne SA pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju

SAS Vermendoise Industries pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju

Sucrieries et Raffineries d'Erstein SA pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju

(Lieta C-23/06)

(Lieta C-24/06)

(Lieta C-25/06)

(Lieta C-26/06)

(Lieta C-27/06)

(Lieta C-28/06)

(Lieta C-29/06)

(Lieta C-30/06)

(Lieta C-31/06)

(Lieta C-32/06)

(Lieta C-33/06)

(Lieta C-34/06)

(Lieta C-35/06)

(Lieta C-36/06)

(2006/C 74/13)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegti *Tribunal de grande instance de Nanterre* lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikti ar 2006. gada 5. janvāra spriedumiem lietās

— *Société Saint Louis Sucre SNC* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-23/06)

- *Société des Sucrieries du Marquenterre SA* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-24/06)
- *SA des Sucrieries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffay (SAFBA)* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-25/06)
- *Lesaffre Frères SA* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-26/06)
- *Sucrieries, Distilleries des Hauts de France* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-27/06)
- *Sucrieries & Distilleries de Souppes — Ouvré Fils SA* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-28/06)
- *Sucrieries de Toury et usines annexes SA* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-29/06)
- *Tereos* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-30/06)
- *SAS Sucrierie du Littoral Groupe S.D.H.F.* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-31/06)
- *Cristal Union* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-32/06)
- *Sucrierie Bourdon* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-33/06)
- *Sucrierie de Bourgogne SA* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-34/06)
- *SAS Vermendoise Industries* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-35/06)
- *Sucrieries et Raffineries d'Erstein SA* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-36/06)

un kas Tiesā reģistrēti 2006. gada 20. janvārī.

Tribunal de grande instance de Nanterre lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai Eiropas Komisijas⁽¹⁾ Regulas Nr. 314/2002 6. panta 4. punkts un/vai Regula Nr. 1837/2002⁽²⁾, Regula Nr. 1762/2003⁽³⁾ un Regula Nr. 1775/2004⁽⁴⁾, kuras pieņemtas tā

piemērošanai, nav spēkā esošas, ņemot vērā Padomes Regulas Nr. 1260/2001⁽⁵⁾ 15. pantu un samērīguma principu, jo tajā nav paredzēts, aprēķinot ražošanas maksājumu, izslēgt no "eksportējamā pārpalikuma" cukuru, kas ir eksportētajos pārveidotajos produktos, nesāņemot par to eksporta kompensācijas?

Ja atbilde uz šo jautājumu ir noliedzīga:

2. Vai Regula Nr. 1837/2002, Regula Nr. 1762/2003 un Regula Nr. 1775/2004 nav spēkā esošas, ņemot vērā Eiropas Komisijas Regulu Nr. 314/2002 un Padomes Regulas Nr. 1260/2001 15. pantu, un vienlīdzības un samērīguma principu, jo tajās ir noteikts ražošanas maksājums par cukuru, kas ir aprēķināts no "vidējā zaudējuma" par eksportēto tonnu un kas neņem vērā eksportēto daudzumu bez kompensācijas, lai arī šis pats daudzums ir iekļauts kopējā ieturējumā, novērtējot kopējo apmaksājamo zaudējumu?

⁽¹⁾ Komisijas 2002. gada 20. februāra Regula (EK) Nr. 314/2002, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus kvotu sistēmas piemērošanai cukura nozarē (OV L 050, 40. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2002. gada 15. oktobra Regula (EK) Nr. 1837/2002, ar ko 2001./2002. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus, kā arī papildu maksājuma koeficientu cukura nozarē (OV L 278, 13. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2003. gada 7. oktobra Regula (EK) Nr. 1762/2003, ar ko 2002./2003. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē (OV L 254, 4. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2004. gada 14. oktobra Regula (EK) Nr. 1775/2004, ar ko 2003./2004. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē (OV L 316, 64. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes 2001. gada 19. jūnija Regula (EK) Nr. 1260/2001 par cukura tirgu kopīgo organizāciju (OV L 178, 1. lpp.).

Prasība pret Portugāles Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 24. janvārī

(Lieta C-38/06)

(2006/C 74/14)

(tiesvedības valoda — portugāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2006. gada 24. janvārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Portugāles Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *Günter Wilms* un *Margarida Afonso*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nenoteikdama un nenododama Komisijas rīcībā pašu resursus, ko tā bija parādā par vienīgi militārai lietošanai paredzētā ekipējuma un materiālu importu laikā no 1998. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim, un atteikdamās maksāt attiecīgos nokavējuma procentus, Portugāles Republika attiecībā uz laika posmu no 1998. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Regulas Nr. 1552/89 ⁽¹⁾ 2., 9., 10. un 11. pants, un pēc šī datuma — ko tai uzliek atbilstošie Regulas Nr. 1150/2000 ⁽²⁾ panti;
- 2) piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka EKL 296. pants neļauj dalībvalstij atbrīvot no muitas nodokļa militāro materiālu importu, jo šādu nodokļu samaksa nevar tikt uzskatīta par draudu šīs dalībvalsts būtiskajām drošības interesēm.

Iztrūkstot argumentiem, kas konkrēti pamatotu šādu izņēmumu no muitas noteikumiem nepieciešamību, lai nodrošinātu būtiskas [Portugāles Republikas] drošības intereses, Komisija uzskata, ka Portugāles iestādes nav izpildījušas pienākumus, ko tām uzliek EKL 26. pants un Kopienų muitas kodeksa ⁽³⁾ 20. pants un līdz ar to kopējais muitas tarifs.

Nav pieļaujams, ka dalībvalsts, atsaukdamās uz nepieciešamību lētāk finansēt savus militāros izdevumus, nepilda savus pienākumus, kas izriet no solidāras Kopienų budžeta līdzfinansēšanas.

Gadījumā, kad tiek pārkāptas noteiktās normas, visam dalībvalstīm ir jāuzņemas attiecīgās finansiālās sekas, jo tad tiek piemērots kompensācijas mehānisms, lai kompensētu tradicionālo pašu resursu un PVN nepietiekamību, izmantojot NKP. Labas finanšu pārvaldības principa, kā arī taisnīguma un atbildības pamatjēdzienu ievērošana prasa, lai dalībvalstis, kas ir izraisījušas zemāku pašu resursu pieejamību, nekā tai bija jābūt, individuāli nestu atbildību par sekām, ko tā rada Kopienų budžetam, un tādējādi samaksātu summas, kas šīs pienākumu neizpildes dēļ nav samaksātas.

Attiecīgā pienākumu neizpilde turpinājās līdz 2002. gada 31. decembrim, jo kopš 2003. gada 1. janvāra ir piemērojama Regula Nr. 150/2003 ⁽⁴⁾. Tikai sākot ar šo datumu, minētā regula ļauj atlikt, pastāvot noteiktiem nosacījumiem, muitas nodokli noteiktu ieroču un militārā ekipējuma importam.

Portugāles iestādēm bija jāveic muitas nodokļu attiecīgajam importam iegrāmatošana saskaņā ar Kopienų Muitas kodeksa noteikumiem, un saskaņā ar Regulas Nr. 1552/89 2., 9., 10. un 11. panta noteikumiem un atbilstošajiem Regulas Nr. 1150/2000 noteikumiem jānosaka un jānodod Komisijas rīcībā attiecīgie pašu resursi. Tā kā nav ievēroti muitas noteikumi, jānoraksta par labu Kopienai attiecīgs nesamaksāto pašu resursu apjoms. Šim apmēram jāpievieno nokavējuma procenti, uz ko atsaucas Regulas Nr. 1150/2000 11. pants.

⁽¹⁾ Padomes 1989. gada 29. maija Regula (EEK, Euratom) Nr. 1552/89 par Lēmuma 88/376/EEK, Euratom par Eiropas Kopienų pašu resursu sistēmu īstenošanu (OV L 155, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2000. gada 22. maija Regula (EK, Euratom) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, Euratom par Kopienų pašu resursu sistēmu (OV L 130, 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienų Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 2003. gada 21. janvāra Regula (EK) Nr. 150/2003 par noteiktiem ieročiem un militārajam ekipējumam paredzēto ievadmuitas nodokļu atlikšanu (OV L 25, 1. lpp.).

Prasība pret Beļģijas Karalisti, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2006. gada 27. janvārī

(Lieta C-42/06)

(2006/C 74/15)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienų Tiesā 2006. gada 27. janvārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Beļģijas Karalisti, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv B. Stromsky, pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atzīt, ka Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 28. un 30. pants, jo tā Briseles—galvaspilsētas [Bruxelles-Capitale] reģionā ir noteikusi tādu fizisko vai juridisko personu, kuri ražo un/vai izplata atkritumu savākšanai paredzētus maisus, darbības atļaušanas sistēmu, kuras noteikumi neatbilst samērīguma principam;

— piespriet Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Fizisku vai juridisku personu, kas ražo un/vai izplata atkritumu savākšanai paredzētus maisus, darbības atļaušana nav reglamentēta harmonizētās Kopienas tiesībās.

Šādos apstākļos valsts tiesību akti, kuri paredz fizisku vai juridisku personu, kas ražo un/vai izplata atkritumu savākšanai paredzētus maisus, darbības atļaušana ir vērtējama saskaņā ar Līguma, ar ko izveido Eiropas Kopienas, 28. un 30. pantu.

Saskaņā ar Tiesas judikatūru iepriekšēja atļaujas saņemšanas procedūra, kas ir paredzēta 10.a pantā 1993. gada 15. jūlija Briseles—galvaspilsētas reģiona noteikumos par atkritumu savākšanu maisos, var ierobežot brīvu preču apriti.

Lai šādu atļaujas saņemšanas procedūru varētu pamatot ar preču brīvas aprites pamatprincipu, šāda iepriekšēja procedūra ir jāievēro samērīguma principu, proti, tai jābūt piemērotai iecerētā mērķa īstenošanai un ar to nedrīkst pārsniegt to, kas ir vajadzīgs šāda mērķa sasniegšanai.

Komisija var saprast, ka šāda atļaujas saņemšanas procedūra ir paredzēta darba ņēmēju veselības un vides aizsardzības vispārējo interešu mērķu īstenošanai.

Tomēr Komisija uzskata, ka šajā gadījumā ar reglamenta 10.a pantā paredzētajiem darbības atļaujas saņemšanas noteikumiem netiek ievērots samērīguma princips, jo tie nav viegli pieejami.

Prasība pret Čehijas Republiku, ko Eiropas Kopienas Komisija iesniedza 2006. gada 30. janvārī

(Lieta C-46/06)

(2006/C 74/16)

(tiesvedības valoda — čehu)

Eiropas Kopienas Tiesā 2006. gada 30. janvārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Čehijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienas Komisija, kuru pārstāv L. Jelinek un W. Wils, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvu 2001/29/EK par dažu autoritātes un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (!), vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Čehijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 3. panta 3. punkts; 6. panta 1. punkts — vārdi: “jebkuru efektīvu tehnoloģisko pasākumu apiešanu, ko attiecīgā persona veic, apzinoties savu rīcību, vai, ja tai ir jāapzinās sava rīcība”; 6. panta 3. punkts; 6. panta 4. punkta pirmais, ceturtais un piektais apakšpunkts; 7. panta 1. punkta otrais apakšpunkts; 7. panta 2. punkts; 8. panta 2. punkts — vārdi: “kā arī 6. panta 2. punktā minētajām ierīcēm, produktiem vai komponentiem”; 8. panta 3. punkts; 10. panta 1. punkts un 11. panta 2. punkts;
- 2) piespriet Čehijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 1. maijā.

(!) OV L 167, 22.6.2001., 10. lpp.

Prasība pret Spānijas Karalisti, ko Eiropas Kopienas Komisija iesniedza 2006. gada 1. februārī

(Lieta C-52/06)

(2006/C 74/17)

(tiesvedības valoda — spāņu)

Eiropas Kopienas Tiesā 2006. gada 1. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Spānijas Karalisti, ko cēla Eiropas Kopienas Komisija, kuru pārstāv F. Simonetti un S. Pardo Quintillán, pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2001. gada 27. jūnija Direktīvu 2001/42/EK ⁽¹⁾ par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 21. jūlijā.

⁽¹⁾ OV L 197, 21.7.2001., 30. lpp.

Prasība pret Spānijas Karalisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 1. februārī

(Lieta C-53/06)

(2006/C 74/18)

(tiesvedības valoda — spāņu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2006. gada 1. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Spānijas Karalisti, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv U. Wölker un S. Pardo Quin-tillán, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvu 2003/4/EK ⁽¹⁾ par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK ⁽²⁾ atcelšanu, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2003/4 transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2005. gada 14. februārī.

⁽¹⁾ OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.

⁽²⁾ OV L 158, 23.06.1990., 56. lpp.

Prasība pret Beļģijas Karalisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 1. februārī

(Lieta C-54/06)

(2006/C 74/19)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Tiesā 2006. gada 1. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Beļģijas Karalisti, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv J. Hottiaux un F. Simonetti, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Eiropas Kopienu Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. jūnija Direktīvu 2001/42/EK par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu ⁽¹⁾, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar minēto direktīvu;
- 2) piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2001/42/EK transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 21. jūlijā. Beļģijas Karaliste joprojām nav veikusi visus pasākumus, kas ir Flandrijas reģiona un federālās valdības kompetencē, vai, jebkurā gadījumā, nav darījusi šos pasākumus zināmus Komisijai.

⁽¹⁾ OV L 197, 21.7.2001., 30. lpp.

Apelācija, ko 2006. gada 2. februārī ierosināja Elisabetta Righini, par Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2005. gada 15. novembra spriedumu lietā T-145/04 Elisabetta Righini/Eiropas Kopienų Komisija

(Lieta C-57/06 P)

(2006/C 74/20)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienų Tiesā 2006. gada 2. februārī izskatīšanai ir iesniegta *Elisabetta Righini*, ko pārstāv *Eric Boigelot, avocat*, apelācijas sūdzība par Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2005. gada 15. novembra spriedumu lietā T-145/04 *Elisabetta Righini*/Eiropas Kopienų Komisija.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

1. atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu un tā rezultātā;
2. atcelt Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas 2005. gada 15. novembra spriedumu lietā T-154/04 *Righini*/Komisija;
3. taisīt spriedumu lietā un, atzīstot prasītājas sākotnējo prasību lietā T-154/04:
 - atcelt Komisijas pieņemtos lēmumus, ar kuriem prasītāja, stājoties amatā, tiek klasificēta A*8/3 (*ex* A7/3) pakāpē vai nu kā pagaidu darbiniece, vai kā ierēdne uz pārbaudes laiku, lēmumus, kurus tai darīja zināmus attiecīgi 2003. gada 27. maijā un 2003. gada 30. jūnijā;
 - atcelt 2004. gada 21. janvāra lēmumu, kas tika paziņots tā paša gada 23. janvārī, ar kuru tika noraidīta prasītājas sūdzība, kas tika reģistrēta 2003. gada 14. augustā ar numuru R/485/03;
 - jebkurā gadījumā, piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas pamati saskaņā ar Tiesas Statūtu 58. pantu ir pamatoti ar Kopienų tiesību pārkāpumu un procedūras pārkāpumu Pirmās instances tiesā, kas ierobežoja prasītājas intereses.

Prasītāja apstrīd spriedumu tiktāl, ciktāl ar to ir noraidīts pamats par Civildienesta noteikumu 31. panta 2. punkta, 1983. gada Lēmuma, Administratīvās rokasgrāmatas pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā un ciktāl šajā sakarā pieņemtais

spriedums zaudē spēku tiesiskas maldības, kļūdaina un pretrunīga pamatojuma, kā arī lietas materiālos iekļauto pierādījumu sagrozīšanas dēļ.

Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2006. gada 6. februārī

(Lieta C-68/06)

(2006/C 74/21)

(tiesvedības valoda — grieķu)

Eiropas Kopienų Tiesā 2006. gada 6. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Grieķijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv *Minás Konstantinidis*, Juridiskā dienesta loceklis, un *Florence Simonetti*, valsts eksperte, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. jūnija Direktīvu 2001/42/EK ⁽¹⁾ par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) piespriet Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 21. jūlijā.

⁽¹⁾ OV L 197, 21.7.2001., 30. lpp.

Prasība pret Slovākijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 6. februārī

(Lieta C-69/06)

(2006/C 74/22)

(tiesvedības valoda — slovēņu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2006. gada 6. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Slovākijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *N. Yerrell* un *Tomáš Kukal*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 1976. gada 16. decembra Direktīvu 76/914/EEK par dažu autotransporta līdzekļu vadītāju apmācības minimālo līmeni⁽¹⁾, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Slovākijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek minētā direktīva;
- 2) piespriet Slovākijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 1. maijā.

⁽¹⁾ OV L 357, 36. lpp.

Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 7. februārī

(Lieta C-71/06)

(2006/C 74/23)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2006. gada 7. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Itālijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *L. Visaggio*, pārstāvis.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2003. gada 29. septembra Direktīvu 2003/85/EK⁽¹⁾ par Kopienas pasākumiem mutes un nagu sērgas kontrolei, ar kuru atceļ Direktīvu 85/511/EEK⁽²⁾ un Lēmumus 89/531/EEK⁽³⁾ un 91/665/EEK⁽⁴⁾ un groza Direktīvu 92/46/EEK⁽⁵⁾, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Direktīvas 2003/85/EK 93. panta 1. punkts;
- 2) piespriet Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas 2003/85/EK transponēšanai beidzās 2004. gada 30. jūnijā.

⁽¹⁾ OV L 306, 22.11.2003., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 315, 26.11.1985., 11. lpp.

⁽³⁾ OV L 279, 28.09.1989., 32. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 368, 31.12.1991., 19. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 268, 14.09.1992., 1. lpp.

Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 7. februārī

(Lieta C-72/06)

(2006/C 74/24)

(tiesvedības valoda — grieķu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2006. gada 7. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Grieķijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *Maria Kontou Durande* un *Carmel O'Reilly*, Juridiskā dienesta juriskonsultes, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīvu 2003/9/EK⁽¹⁾, ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 26. pants;

2) piespriest Grieķijas Republikai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2005. gada 6. februārī.

(¹) OV L 31, 6.2.2003., 18. lpp.

Prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2006. gada 9. februārī

(Lieta C-77/06)

(2006/C 74/25)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienų Tiesā 2006. gada 9. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv J. Hottiaux un F. Simonetti, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Eiropas Kopienų Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. jūnija Direktīvu 2001/42/EK par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu (¹), un, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar minēto direktīvu;
- 2) piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2001/42/EK transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 21. jūlijā.

(¹) OV L 197, 21.7.2001., 30. lpp.

Prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2006. gada 9. februārī

(Lieta C-78/06)

(2006/C 74/26)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienų Tiesā 2006. gada 9. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv A. Alcover San Pedro un F. Simonetti, pārstāves, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 25. jūnija Direktīvu 2002/49/EK par vides trokšņa novērtēšanu un pārvaldību (¹), vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 18. jūlijā.

(¹) OV L 189, 18.7.2002., 12. lpp.

Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2006. gada 10. februārī

(Lieta C-85/06)

(2006/C 74/27)

(tiesvedības valoda — grieķu)

Eiropas Kopienų Tiesā 2006. gada 10. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Grieķijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv Ulrich Wölker, juridiskais padomnieks, un Minás Konstantinidis, tās juridiskā dienesta darbinieks, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvu 2003/4/EK ⁽¹⁾ par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2005. gada 14. februārī.

⁽¹⁾ OV L 41, 14.02.2003., 26. lpp.

Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 13. februārī

(Lieta C-86/06)

(2006/C 74/28)

(tiesvedības valoda — grieķu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2006. gada 13. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Grieķijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *Amparo Alcover Pedro* un *Minas Kostandinidis*, tās juridiskā dienesta darbinieki, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2003. gada 24. jūlija Direktīvu 2003/73/EK ⁽¹⁾, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 1999/94/EK III pielikumu, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 25. jūlijā.

⁽¹⁾ OV L 186, 25.7.2004., 34. lpp.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS

Pirmās instances tiesas 2006. gada 26. janvāra spriedums
— *Stadtwerke Schwäbisch Hall* u.c. pret Komisiju

(Lieta T-92/02) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts — Nodokļu atbrīvojumu režīms, kas piemērojams attiecībā uz uzkrājumiem, kurus veido Vācijā izveidotās atomenerģijas centrāles ar mērķi iznīcināt savas radioaktīvos atkritumus un galīgi apstādināt savas ierīces — Lēmums, ar kuru sākotnējās pārbaudes fāzē konstatēts, ka nepastāv valsts atbalsts — Prasība atcelt tiesību aktu)

(2006/C 74/29)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH*, *Schwäbisch Hall* (Vācija), *Stadtwerke Tübingen GmbH*, *Tübingen* (Vācija) un *Stadtwerke Uelzen GmbH*, *Uelzen* (Vācija) (pārstāvis — *D. Fouquet*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — *V. Kreuzhitz*)

Personas, kas iestājušās lietā, atbildētājas atbalstam: *E.ON Kernkraft GmbH*, *Hanovere* (Vācija), *RWE Power AG*, *Esene* (Vācija), *EnBW Energie Baden-Württemberg AG*, *Karlsruhe* (Vācija) un *Hamburgische Electricitäts-Werke AG*, *Hamburga*, (Vācija) (pārstāvji — *U. Karpenstein* un *D. Sellner*, advokāti)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2001. gada 11. decembra lēmumu C (2001) 3967, ar kuru konstatēts, ka Vācijā pastāvošā nodokļu atbrīvojumu režīmu attiecībā uz uzkrājumiem, kurus veido atomenerģijas centrāles ar mērķi iznīcināt savas radioaktīvos atkritumus un galīgi apstādināt savas iekārtas, nav valsts atbalsts EKL 87. panta 1. punkta izpratnē

Sprieduma rezolūtvā daļa

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītājas sedz pašas savus un atlīdzina Komisijas un personu, kas iestājušās lietā, tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 144, 15.6.2002.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 18. janvāra spriedums
— *Regione Marche* pret Komisiju

(Lieta T-107/03) ⁽¹⁾

(*Regione Marche* (Itālija) Vidusjūras integrētā programma (VIP) — Finanšu atbalsta slēgšana — Nevajadzīgi izdevumi — Prasība atcelt tiesību aktu — Juridiska pamata trūkums — Tiesiskā palāvība — Pamatojuma trūkums)

(2006/C 74/30)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Regione Marche* (pārstāvji — *A. Pappalardo*, *M. Merola* un *D. Domenicucci*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — *E. de March* un *L. Flynn*, pārstāvji, kam palīdz *A. Dal Ferro*, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas lēmumu, kas izriet no 2002. gada 18. decembra vēstules Itālijas valdībai par Kopienas finanšu atbalsta, kas tika piešķirts *Regione Marche* (Itālija) Vidusjūras integrētā programma (VIP) ietvaros, izbeigšanu.

Rezolūtvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītājs sedz savus un atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 124, 24.05.2003.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 12. janvāra spriedums
— Devinlec pret ITSB**

(Lieta T-147/03) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “quantum” — Valsts grafiskas preču zīmes “Quantième” īpašnieka iebildums — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 15. panta 2. punkts un 43. panta 3. punkts)

(2006/C 74/31)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Devinlec Développement innovation Leclerc SA*, Tulūza (Francija), (pārstāvis — Ž. P. Simons [J.-P. Simon])

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — H. Novaiss Gonsalvess [J. Novais Gonçalves] un A. Foliards-Mongirāls [A. Folliard-Monguiral])

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks un persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: *TIME ART Uluslararası Saat Ticareti ve dış Ticaret AŞ, Stambula (Turcija)*, (pārstāvis — F. Jakobači [F. Jacobacci], advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju trešās padomes 2003. gada 30. janvāra lēmumu lietā R 109/2002-3 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Devinlec Développement innovation Leclerc SA* un *TIME Art Uluslararası Saat Ticareti ve dış Ticaret AŞ*.

Sprieduma rezolutīvā daļa

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju trešās padomes 2003. gada 30. janvāra lēmumu lietā R 109/2002-3;
- 2) Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) sedz savus tiesāšanās izdevumus un tiesāšanās izdevumus, kas radušies prasītājam Pirmās instances tiesā;
- 3) persona, kas iestājusies lietā, sedz savus izdevumus un izdevumus, kas prasītājam radušies Apelāciju padomē.

⁽¹⁾ OV C 171, 19.07.2003.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 25. janvāra spriedums
— Le Canne pret Komisiju**

(Lieta T-276/03) ⁽¹⁾

(Spriedums, ar ko atceļ Komisijas lēmumu, ar kuru samazina Kopienas finanšu atbalsta apmēru — Izpildes noteikumi — Prasība sakarā ar bezdarbību — Tiesvedības izbeigšana — Prasība par zaudējumu atlīdzību)

(2006/C 74/32)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Azienda agricola “Le Canne” (Porto Viro, Itālija)* (pārstāvji — F. Mazzonetto un G. Carraro, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — L. Visaggio un C. Cattabriga, kam palīdz A. Dal Ferro, advokāts)

Priekšmets

Pirmkārt, lūgums atzīt, ka Komisija ir prettiesiski atturējusies veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Pirmās instances tiesas 2002. gada 5. marta spriedumu lietā T-241/00 *Le Canne* pret Komisiju (*Recueil*, II-1251. lpp.), un, otrkārt, lūgums atlīdzināt zaudējumus, kas radušies sakarā ar šo bezdarbību.

Rezolutīvā daļa:

- 1) par prasījumiem attiecībā uz bezdarbību nav jālemj;
- 2) prasījumus attiecībā uz zaudējumu atlīdzību noraidīt;
- 3) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 239, 4.10.2003.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 26. janvāra spriedums
— Volkswagen pret ITSB**

(Lieta T-317/03) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Vārdiskas Kopienas preču zīmes “Variant” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “DERBIVARIANT” — Apelāciju padomes reģistrācijas atteikums — Sajaukšanas iespēja — Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkts un 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2006/C 74/33)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Volkswagen AG, Volfšburga (Vācija), (Pārstāvis — S. Risthaus, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (Pārstāvji — J. Veberndörfer [J. Weberndörfer] un G. Šneiders [G. Schneider])

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks: Nacional Motor, SA, Martorelles (Spānija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2003. gada 17. jūnija lēmumu lietā R 610/2001-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Nacional Motor, SA un Volkswagen AG.

Sprieduma rezolutīvā daļa

- 1) Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2003. gada 17. jūnija lēmuma lietā R 610/2001-4 rezolutīvās daļas 2. punktu atcelt tiktāl, ciktāl ar to tika noraidīts vārdiska apzīmējuma “Variant” kā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas neietilpst 7., 12. un 37. klasē;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 304, 13.12.2003.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 26. janvāra spriedums
— Medici Grimm pret Padomi**

(Lieta T-364/03) ⁽¹⁾

(Dempings — Ķīnas Tautas Republikā ražotu ādas rokassomu imports — Grozījumi tiesiskajā regulējumā, ar ko tiek noteikta galīgā antidempinga nodeva — Atpakaļejoša spēka neesamība — Regulas atcelšana, ko veic Pirmās instances tiesa — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Pietiekami noteikts pārkāpums)

(2006/C 74/34)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Medici Grimm KG, Rodgava Hainhauzena [Rodgau Hainhausen] (Vācija), (pārstāvji — R. Maklīns [R. MacLean], solīcitor, un E. Gibelss [E. Gybels], advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvis — M. Bišops [M. Bishop], kam palīdz G. Berišs [G. Berrisch])

Persona, kas iestājusies lietā, atbalstot atbildētāju: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — N. Kans [N. Khan] un T. Šarfss [T. Scharff])

Priekšmets

Prasība, kas celta atbilstoši EKL 235. pantam un EKL 288. panta otrajai daļai par prasītājai nodarītā kaitējuma novēršanu Padomes 1998. gada 3. novembra Regulas (EK) Nr. 2380/98, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1567/97, ar ko tiek noteikta galīgā antidempinga nodeva Ķīnas Tautas Republikā ražoto ādas rokassomu importam (OV L 296, 1. lpp.), ko daļēji atcēla ar Pirmās instances tiesas 2000. gada 29. jūnija spriedumu lietā T-7/99 Medici Grimm/Padome, Recueil, II-2671. lpp., atpakaļejošā spēka neesamības dēļ.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāja sedz savus, kā arī atlīdzina Padomes tiesāšanās izdevumus;
- 3) Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 21, 24.1.2004.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 25. janvāra spriedums
— *Weißenfels* pret Parlamentu**

(Lieta T-33/04) ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Atalgojums — Apgādājamā bērna pabalsts — Divkāršā pabalsta summa par bērnu, kam ir invaliditāte — Civildienesta noteikumu 67. panta 2. punkts — Līdzīga pabalsta summas atskaitīšana)

(2006/C 74/35)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Roderich Weißenfels (Luksemburga), (pārstāvis — H. Arend, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji — L. Knudsen, U. Rösslein un E. Ecker)

Priekšmets

Prasījums atcelt Parlamenta 2003. gada 26. jūnija lēmumu par līdzīga pabalsta summas, kas saņemta no citiem avotiem, atskaitīšanu no apgādājamā bērna pabalsta divkāršās summas, kura prasītājam ir piešķirta saskaņā ar Civildienesta noteikumu 67. panta 3. punktu.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 94, 17.4.2004.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 17. janvāra spriedums
— *Henkel* pret ITSB**

(Lieta T-398/04) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Grafiska preču zīme — Sarkanbalta taisnstūra plāksne ar zilu ovālu kodolu — Absolūts atteikuma pamatojums — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Atšķirtspējas neesamība)

(2006/C 74/36)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Henkel KGaA (Diseldorfa, Vācija) (pārstāvis — C. Osterieth, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — sākotnēji D. Schennen, vēlāk — D. Schennen un G. Schneider)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2004. gada 4. augusta lēmumu lietā R 771/1999-2 attiecībā uz grafiskas preču zīmes, ko veido taisnstūra plāksnes attēls, reģistrāciju

Sprieduma rezolutīvā daļa

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 19, 22.1.2005.

**Pirmās instances tiesas 2005. gada 14. decembra rīkojums
— *Arizona Chemical u.c.* pret Komisiju**

(Lieta T-369/03) ⁽¹⁾

(Direktīva 67/548/EEK — Atteikums atcelt kolofonija klasifikāciju par bīstamo vielu — Prasība atcelt tiesību aktu — Neapstrīdams akts — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Noilgums — Iebilde par prettiesiskumu — Nepieņemamība)

(2006/C 74/37)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Arizona Chemical BV (Huizen, Nīderlande), Eastman Belgium BVBA (Kallo, Beļģija), Resinall Europe BVBA (Bruges, Beļģija) un Cray Valley Iberica, SA (Madrīde, Spānija), (pārstāvji — C. Mereu un K. Van Maldegem, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — X. Lewis un F. Simonetti)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas atbalstam: Somijas Republika (pārstāvji — T. Pynnä un A. Guimaraes-Purokoski)

Priekšmets

Pirmkārt, prasījums atcelt Komisijas aktu, ar ko tā noraida prasītāju lūgumu izslēgt kolofoniju no sensibilizējošu vielu saraksta I pielikumā Padomes 1967. gada 27. jūnija Direktīvai 67/548/EEK par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu (OV 1967, 196, 1. lpp.), un, otrkārt, prasījums par nodarītā kaitējuma atlīdzināšanu.

Rezolutīvā daļa

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) prasītājas sedz savus, kā arī atlīdzina atbildētājas tiesāšanās izdevumus;
- 3) persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 7, 10.1.2004.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. janvāra rīkojums — Dimos Ano Liosion u.c. pret Komisiju

(Lieta T-85/05) (¹)

(Nepieņemamība — Personas, kas nav Kopienų aktu adresāti — Skart tieši)

(2006/C 74/38)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Dimos Ano Liosion (Grieķija), Teodora Goula [Theodora Goula], Argiris Argiropuls [Argyris Argyropoulos], Joannis Manis [Ioannis Manis], Eleni Dalipi [Eleni Dalipi], Vassilis Papagrigoriu [Vassilis Papagrigoriou] un Georgios Frangaleksis [Georgios Frangalexis] (Anoliosija [Ano Liosia], Grieķija), (pārstāvis — G. E. Kalavross [G.E. Kalavros], advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — D. Triantafillu [D. Triantafyllou] un L. Flinnis [L. Flynn])

Priekšmets

Prasība atcelt 2004. gada 21. decembra Komisijas lēmumu Nr. E (2004) 5522 par Kohēzijas fonda finansējuma piešķiršanu

projekta “Atikas rietumdaļas otrās izgāztuves A posma būvniecība Skalistiri [Skalistiri apdzīvotajā vietā], Fili [Fyli] pašvaldībā” īstenošanai.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepamatotu;
- 2) prasītāji atlīdzina visus tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tiesāšanās izdevumus par pagaidu noregulējuma tiesvedību.

(¹) OV C 106, 30.4.2005.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 9. janvāra rīkojums — Somija pret Komisiju

(Lieta T-177/05) (¹)

(Procesa jautājumi — Iebilde par nepieņemamību — Akts bez juridiski saistošas iedarbības — Eiropas Kopienų pašu resursi — Pārkāpuma procedūra — Regulas (EK, Euratom) Nr. 1150/2000 11. pantā paredzētie kavējuma procenti — Sarunas par vienošanos par maksājumu ar nosacījumu)

(2006/C 74/39)

Tiesvedības valoda — somu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Somijas Republika (pārstāvji — T. Pynnä un A. Guimaraes-Purokoski)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — G. Wilms un P. Aalto)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas (Budžeta ģenerāldirektorāta) lēmumu, kas ietverts tās 2005. gada 28. februāra vēstulē un to apstiprināja 2005. gada 25. aprīļa vēstulē, ar kuru Komisija atteicās sākt sarunas ar Somijas Republiku par ar atpakaļ ejošu spēku pieprasītu nodokļu un kavējuma procentu līdz šo nodokļu samaksas dienai maksājumu ar nosacījumu, ko Komisija pieprasīja no Somijas Republikas uz EKL 226. panta pamata ierosinātās pārkāpuma procedūras Nr. 2003/2180 ietvaros.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Somijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 153, 25.6.2005.

**Prasība, kas celta 2005. gada 2. novembrī — ARCHI.M.E.D.
— E.S pret Komisiju**

(Lieta T-396/05)

(2006/C 74/40)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Architecture, Microclimat, Energies Douces — Europe et Sud SARL (ARCHI.M.E.D.-E.S) (Ganges, Francija)* (pārstāvji: P.-P. van Gehuchten, J. Sambon, P. Reyniers, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas lēmumu par kompensāciju, kas ir ietverts 2005. gada 5. oktobra vēstulē, kura 2005. gada 10. oktobrī ir nosūtīta prasītājam.
- atcelt lēmumu par atgūšanu, kas ir ietverts 2005. gada 30. augusta vēstulē un 2005. gada 23. augusta debeta rēķinā Nr. 3240705638, kas 2005. gada 2. septembrī ir nosūtīta prasītājam.
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs ir puse līgumam BU 209-95, kas noslēgts ar Komisiju uzaicinājuma uz konkursu, ko izsludināja īpašās tehnoloģiskās izpētes un attīstības programmas citas, nevis kodolenerģijas nozarē (¹), ietvaros un kas paredzēja ēkas atjaunošanas projekta veikšanu Lionā, izmantojot saules enerģijas un bioklimatiskās arhitektūras metodes, rezultātā. Pildot savas līgumsaistības prasītājs 2001. gada 12. decembrī nodeva Komisijai galīgo projekta ziņojumu. Komisija šo ziņojumu nepieņēma un 2002. gada 5. jūlijā tā iesniedza prasītājam lēmumu par izmaksāto avansu atmaksu, tā kā tā atteicās apstiprināt noteiktas izmaksas, kuras tas bija uzrādījis minētajā ziņojumā. Ne korespondences apmaiņa starp pusēm, ne notikušās sanāksmes, ne vidutāja iejaukšanās nenovēda pie strīda izlīguma.

Ar ierakstītu 2005. gada 30. augusta vēstuli Komisija iesniedza prasītājam galīgo lēmumu par 2005. gada 23. augusta debeta rēķina atgūšanu. Ar citu ierakstītu 2005. gada 5. oktobra vēstuli Komisija tai nodeva arī lēmumu, kurā tiek ierosināts kompensēt to savstarpējos parādus: no vienas puses, Komisijas parādu prasītājam attiecīgā līguma ietvaros un, no otras puses, prasītāja parādu Komisijai cita līguma ietvaros. Runa ir par apstrīdētajiem lēmumiem.

Prasītājs lēmumus apstrīd, izvirzot divus galvenos pamatus.

Vispirms tas norāda, ka, ar apstrīdētajiem lēmumiem Komisija pārkāpj nosacījumus par savstarpējo parādu kompensāciju ārpus tiesas sēdes. Prasītājs apgalvo, ka šāda kompensācija nav iespējams, jo uz parādiem attiecas divu atšķirīgu tiesību sistēmu regulējums. Tomēr, saskaņā ar prasītāja teikto, tā parādi Komisijai tiešām ir balstīti uz Kopienu tiesībām, lai gan uz Komisijas parādiem pret prasītāju attiecas Francijas tiesību regulējums. Turklāt tas norāda, ka Komisijai rīcībā nav juridiska pamata, kas tai ļautu veikt kompensāciju, kuru tā ir ierosinājis prasītājam, kaut gan šie attiecīgie parādi nav vēl noteikti, ko apliecina liels skaits prasītāja iebildumu un mediācijas procedūra, kas nav beigusies līdz šai dienai.

Ar savu otro pamatu prasītājs apgalvo, ka lēmums par atgūšanu ir jāatceļ pamatojuma trūkuma dēļ. Tas apgalvo, ka Komisija nekad nav sniegusi apmierinošus izskaidrojumus, tostarp runājot par prasītāja izvirzītajiem argumentiem tā, lai tas varētu noteikt sava parāda [kop]summu.

(¹) Programma, kas ir īstenota ar Padomes 1994. gada 23. novembra Lēmumu 94/806/EK, OV L 334, 1994. gada 22. decembris, 87. lpp.

**Prasība, kas celta 2005. gada 3. novembrī — ARCHI.M.E.D.
— E.S pret Komisiju**

(Lieta T-397/05)

(2006/C 74/41)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Architecture, Microclimat, Energies Douces — Europe et Sud SARL (ARCHI.M.E.D.-E.S) (Ganges, Francija)* (pārstāvji: P.-P. van Gehuchten, J. Sambon, P. Reyniers, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atzīt, ka Komisija nevarēja lauzt 2005. gada 30. augusta līgumu.
- piespriest Eiropas Komisijai samaksāt summu 125 906 eiro kopā ar likumiskajiem nokavējuma procentiem kopš 2002. gada 12. februāra.
- piespriest Komisijai pilnībā atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs ir īpašās tehnoloģiskās izpētes un attīstības programmas citas enerģijas, kas nav kodolenerģija nozarē⁽¹⁾ ietvaros izsludinātā uzaicinājuma uz konkursu rezultātā ar Komisiju noslēgtā līguma BU 209-95 par ēkas atjaunošanas projekta veikšanu Lionā, izmantojot saules enerģijas un bioklimatiskās arhitektūras metodes, [slēdzēja] puse. Līgumā ir [ietverta] šķērēklauzula, saskaņā ar kuru tikai Kopienas tiesām ir jurisdikcija izskatīt strīdus starp līgumslēdzējiem attiecībā uz līguma spēkā esamību, piemērošanu un interpretāciju.

Pildot savas līgumsaistības, prasītājs 2001. gada 12. decembrī nodeva Komisijai galīgo projekta ziņojumu. Komisija šo ziņojumu nepieņēma un 2002. gada 5. jūlijā tā iesniedza prasītājam lēmumu par izmaksāto avansu atmaksu, tā kā tā atteicās apstiprināt noteiktas izmaksas, kuras tas bija uzrādījis minētajā ziņojumā. Ne korespondences apmaiņa starp pusēm, ne notikušās sanāksmes, ne vidutāja iejaukšanās nenoveda pie strīda izlīguma. Ar ierakstītu 2005. gada 30. augusta vēstuli Komisija iesniedza prasītājam galīgo lēmumu par 2005. gada 23. augusta debeta rēķina atgūšanu. Šis lēmums ir šīs prasības, ko prasītājs cēlis, pamatojoties uz šķērēklauzulu, priekšmets.

Prasībā galvenokārt tiek prasīts piespriest Komisijai izmaksāt 20 % no atlikušā subsīdiju maksājuma, kas pienākas prasītājam saskaņā ar līgumu BU 209-95.

Šo apgalvojumu pamatojumam prasītājs norāda, ka jebkādas iebildumus attiecībā uz veidu, kādā līgumslēdzēji ir veikuši projektu, Komisijai vajadzēja izteikt līdz minētajam ziņojuma paredzētajam apstiprināšanas datumam (divi mēneši, sākot no galīgā ziņojuma iesniegšanas dienas). Pēc prasītāja domām, Komisija [šo termiņu] nokavēja un tātad attiecībā pret to nevarēja sevi uzskatīt par kreditoru. Tādējādi, nokavējot [šo termiņu], Komisija, attiecībā uz tās subsīdijas, ko tā bija apņēmusies izmaksāt saskaņā ar attiecīgo līgumu, [maksājuma] atlikumu ir prasītāja debitors.

⁽¹⁾ Programma, kas ir īstenota ar Padomes 1994. gada 23. novembra Lēmumu 94/806/EK, OV L 334, 1994. gada 22. decembris, 87. lpp.

Prasība, kas celta 2005. gada 25. novembrī — Olimpiaki Aeroporia Ypiresies A. E. pret Eiropas Kopienas Komisiju

(Lieta T-423/05)

(2006/C 74/42)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Olympiaki Aeroporia-Ypiresies A.E.* (Atēnas, Grieķija)
(pārstāvji — *P. Anestis, T. Soames, D. Geradin, S. Mavroghenis* un *S. Jorda, advokāti*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienas Komisija

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atbilstoši EKL 230. un 231. pantam atcelt pilnībā vai daļā Komisijas Lēmumu C 11/2004 attiecībā uz valsts atbalstu, kas esot piešķirts Grieķijas aviokompānijai *Olympiaki Aeroporia-Ypiresies A.E.*;
- piespriest Eiropas Kopienas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Grieķijas valsts aviokompānijas "*Olympiaki Aeroporia*" privatizācijas ietvaros tika izveidota jauna sabiedrība ar nosaukumu "*Olympiakes Aerogrammes*" ("*NOA*"), kas pārņēma lidojumu darbību, savukārt prasītāja ("*OA*") saglabāja visas pārējās darbības, jo īpaši, pakalpojumus uz zemes un lidaparātu apkopi un remontu. Ar apstrīdēto lēmumu Komisija konstatēja, ka Grieķijas sabiedrībām *NOA* un prasītājai piešķirtais valsts atbalsts ir nesaderīgs ar EK Līgumu šādu iemeslu dēļ:

- *NOA* izveides laikā tās aktīvi ir tikuši pārvērtēti;
- Grieķijas valsts kā galvotājas veiktie maksājumi *OA* parādu nodrošināšanai;
- Grieķijas valsts apliecināta pastāvīgi labvēlīga attieksme pret *OA* attiecībā uz nodokļu parādiem un sociālās apdrošināšanas iemaksām.

Ar savu prasību prasītāja, pirmkārt, apstrīd lēmuma daļu attiecībā uz *NOA* aktīvu iespējamo pārvērtēšanu tās izveides laikā. Tā apgalvo, ka tiek pārkāpts EKL 87. panta 1. un 3. punkts un EKL 253. pants (pamatojuma pienākums). Prasītāja uzskata, ka kļūdaini ir piemērots "privāta investora" kritērijs, jo Grieķijas Republika ir rīkojusies kā to būtu darījusi jebkura saprātīga privātpersona. Turklāt prasītāja norāda uz kļūdainu iespējamās peļņas aprēķina metodi un iegūtajiem rezultātiem. Turklāt prasītāja norāda, ka nav izpildīts EKL 87. panta 1. punktā paredzētais nosacījums par pamatojuma pienākumu.

Kas attiecas uz valsts veiktajiem maksājumiem parādu nodrošināšanai, prasītāja neapstrīd, ka šie maksājumi tika veikti, tomēr uzskata, ka tie neietver valsts atbalsta elementus un tādēļ ir pārkāpts EKL 87. panta 1. punkts. Precīzāk, prasītāja uzskata, ka Komisija apstiprināja valsts atbalsta, ko veido Grieķijas valsts veiktie maksājumi, pastāvīgumu, tomēr apstrīdētājā lēmumā Komisija apgalvo pretējo, pieļaujot tiesisku kļūdu. Šajā pašā sakarā, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu vērtējuma kļūdu attiecībā uz maksājumiem, kas veikti pirms noteiktu garantiju piešķiršanas, un attiecībā uz noteiktu valsts veiktu maksājumu kvalifikāciju kā valsts atbalstu. Attiecībā uz šo lēmuma daļu prasītāja norāda arī uz būtisku procesuālo prasību pārkāpumu, proti, pamatojuma pienākuma pārkāpumu.

Attiecībā uz apstrīdētājā lēmumā minēto Grieķijas valdības apliecināto pastāvīgo "labvēlīgo attieksmi" pret OA, prasītāja norāda, ka ir pārkāptas Kopienas tiesības saistībā ar valsts atbalstu, jo Komisija nav pārbaudījusi Grieķijas rīcību no "privāta investora" viedokļa un nav izpildījusi pierādījumu pienākumu. Turklāt tā norāda, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda attiecībā uz iespējamās peļņas aprēķinu un kvalificēšanu un ka minētie pamati ir nepietiekami.

Visbeidzot, prasītāja norāda uz tādu vispārējo Kopienas tiesību principu pārkāpumu, kā, pirmkārt, tiesību tikt uzklaštam, kuras pēc prasītājas domām ir pārkāptas, jo Komisija Grieķijas Republikai un arī prasītājai kā tieši skartai personai atteica piekļuvi rezultātiem, pie kuriem ir nonākusi Komisijas pieaicinātā auditorfirma. Otrkārt, prasītāja norāda uz "ne bis in idem" principa pārkāpumu, jo apstrīdētājā lēmumā atmaksājamām atbalsta summām ir piemēroti procenti Kopienas procentu likmes apmērā, lai arī šajās atmaksājamās summās jau ir iekļauta soda nauda, procenti un papildus izmaksas, pamatojoties uz valsts tiesisko regulējumu.

Prasība, kas celta 2005. gada 12. decembrī — Ajinomoto pret ITSB

(Lieta T-436/05)

(2006/C 74/43)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Ajinomoto Co., Inc, Tokija (Japāna) (pārstāvis — G. Württenberger un R. Kunze, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Kaminomoto Co. Ltd, Hyogo-Ken, (Japāna)

Prasītājas prasījumi

- atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2005. gada 15. septembra lēmumu lietā R 1143/2004-1;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme "AJINOMOTO" attiecībā uz precēm, kuras ietilpst 1., 5., 29., 30. un 31. klasē — pieteikums Nr. 1 307 024

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Kaminomoto Co. Ltd.

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts vārdiska preču zīme "KAMINOMOTO" attiecībā uz precēm 3. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: noraidīt iebildumus pilnībā

Apelāciju padomes lēmums: atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, tā kā saskaņā ar prasītājas viedokli Apelāciju padome ir nolēmusi, ka iebildumu iesniedzējam iebildumu procesā ir jāpierāda vienīgi agrāku tiesību pastāvēšana iebildumu iesniegšanas brīdī. Saskaņā ar prasītājas viedokli, ir jāpierāda, ka agrākās tiesības bija spēkā Iebildumu nodaļas lēmuma pieņemšanas brīdī vai, alternatīvi, brīdī, kad beidzās termiņš tālāku pierādījumu iesniegšanai

Prasība, kas celta 2005. gada 13. decembrī — Royal Bank of Scotland pret ITSB

(Lieta T-439/05)

(2006/C 74/44)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Royal Bank of Scotland, Edinburga (Apvienotā Karaliste) (pārstāvis — Dž. Hals [J. Hull], Solicitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Citi procesa Apelāciju padomē dalībnieki: Lombard Risk System Limited un Lombard Risk Consultants Limited, Londona (Apvienotā Karaliste)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2005. gada 21. jūlija lēmumu lietā R 370/2004-4 attiecībā uz iebildumu procesu Nr. B 370959, kas tika paziņots 2005. gada 13. oktobrī;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: Prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Vārdiska preču zīme "LOMBARD DIRECT" attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 35., 36. un 42. klasē — reģistrācijas pieteikums Nr. 1 523 992

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: Lombard Risk System Limited un Lombard Risk Consultants Limited

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas un valsts vārdiskas preču zīmes "LOMBARD RISK" un "LOMBARD GROUP OF COMPANIES" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 36. un 41. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: Apmierināt iebildumu attiecībā uz daļu no apstrīdētajiem pakalpojumiem

Apelāciju padomes lēmums: Noraidīt apelāciju

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome veica nepareizu juridisko vērtējumu, izvērtējot, vai starp konfliktējošajām preču zīmēm pastāv sajaukšanas iespēja, tiktāl, ciktāl tā konstatēja to, ka ir iespējams, ka sajaukšanas radīsies un ka sajaukšanas iespēja nevar tikt izslēgta. Pēc prasītājas domām Apelāciju padome tādējādi grozīja pierādīšanas pienākumu, pieprasot prasītājam pierādīt, ka nav sajaukšanas iespējas. Turklāt Apelāciju padome nesniedza pienācīgu pamatojumu savam lēmuma pretēji Regulas 73. pantam.

Prasība, kas celta 2005. gada 16. decembrī — Biofarma pret ITSB

(Lieta T-442/05)

(2006/C 74/45)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Biofarma, Neuilly-sur-Seine (Francija) (pārstāvji — Victor Gil Vega un Antonia Ruiz López, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks: Anca Health Care Limited

Prasītājas prasījumi:

— atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2005. gada 26. septembra lēmumu un pasludināt, ka starp preču zīmēm "CAFON" un "DAFLON", kas aptver līdzīgas preces, patiešām pastāv sajaukšanas iespēja;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas ietver prasītājas pārstāvju honorārus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: Surtech Internacional Ltd

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Vārdiska preču zīme "CAFON" attiecībā uz 5. klasē ietilpstošajām precēm (farmaceitiskās preces un vielas)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: Prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Vārdiska preču zīme "DAFLON" (reģistrācija attiecas uz Spāniju, Portugāli, Beneluksu, Austriju, Franciju un Itāliju) attiecībā uz 5. klasē ietilpstošajām precēm (farmaceitiskās preces un vielas)

Iebildumu nodaļas lēmums: Noraidīt iebildumu

Apelāciju padomes lēmums: Noraidīt apelāciju

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta nepareiza piemērošana

Prasība, kas celta 2005. gada 16. decembrī — El Corte Inglés, S.A. pret ITSB

(Lieta T-443/05)

(2006/C 74/46)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: El Corte Inglés, S.A., Madride (Spānija) (pārstāvis — Huans Luiss Rivas Zurdo [Juan Luis Rivas Zurdo], abogado)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks: Huans Bolanos Sabri [Juan Bolaños Sabri]

Prasītājas prasījumi:

- atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2005. gada 21. septembra lēmumu lietā R 1191/2004-1 daļā, kurā, noraidot apelāciju, tika ļauts reģistrēt Kopienas preču zīmi Nr. 2 456 242 "PIRAÑAM DISEÑO ORIGINAL JUAN BOLAÑOS" attiecībā uz 25. klasi;
- atteikt Kopienas preču zīmes Nr. 2 456 242 "PIRAÑAM DISEÑO ORIGINAL JUAN BOLAÑOS" attiecībā uz 25. klasi reģistrāciju;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un vai arī piespriest otram procesa Apelāciju padomē dalībniekam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: Huans Bolanos Sabri

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Grafiska preču zīme "PIRAÑAM diseño original Juan Bolaños" (Reģistrācijas pieteikums Nr. 2 456 242) attiecībā uz precēm, kas ietilpst 16., 21. un 25. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: Prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Spānijas vārdiskas preču zīmes "PIRANHA" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē (Nr. 790 520) un 18. klasē (Nr. 2 116 007)

Iebildumu nodaļas lēmums: Daļēji apmierināt iebildumu un noraidīt reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē

Apelāciju padomes lēmums: Atcelt apstrīdēto lēmumu un noraidīt iebildumu pilnībā

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta nepareiza piemērošana.

Prasība, kas celta 2005. gada 22. decembrī — Plantations de Mbanga pret Komisiju

(Lieta T-447/05)

(2006/C 74/47)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Société des plantations de Mbanga (SPM) SA (Douala, Kamerūna) (pārstāvji — P. Soler Couteaux un S. Cahn, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas 2005. gada 9. decembra Regulu (EK) Nr. 2015/2005 par tādu banānu ieviešanu, kuru izcelsme ir ĀKK valstīs, saistībā ar tarifa kvotu, kas atvērta ar Regulu (EK) Nr. 1964/2005 par tarifu likmēm banāniem 2006. gada janvārī un februārī;
- piespriest Komisijai un Padomei atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ieviešot kvotu īpašā režīma izmaiņas tirdzniecībai ar trešām valstīm, kas ir viens no tirgu organizatoriskajiem pasākumiem banānu nozarē, Eiropas Savienības Padomes 2005. gada 29. novembra Regula (EK) Nr. 1964/2005⁽¹⁾ tostarp piešķir Komisijai kompetenci veikt šīs regulas īstenošanai vajadzīgos pasākumus, kā arī pagaidu pasākumus ĀKK valstu izcelsmes banānu tarifa likmes kvotas pārvaldībai. Šajā sakarā Komisija savā 2005. gada 9. decembra Regulā (EK) Nr. 2015/2005⁽²⁾ attiecībā uz 2006. gada janvāri un februāri saglabāja veco režīmu ieviešanas atļauju piešķiršanai, balstoties uz iepriekšējām referencēm⁽³⁾, kādu to paredzēja Regula Nr. 896/2001. Šajā prasībā tiek lūgts atcelt minēto Regulu (EK) Nr. 2015/2005.

Savas prasības atbalstam prasītāja norāda, ka, ieviešot tās 3. un 4. pantā ieviešanas atļauju piešķiršanas režīmu, kas balstās uz iepriekšējām referencēm un netradicionālo piegādātāju ielaišanu, Regula Nr. 2015/2005 pārkāpj:

- banānu tirgu reglamentējošās tiesību normas;
- Kopienų noteikumos ietvertu ideju un principus kopējā lauksaimniecības politikā, banānu tirgu kopīgā organizācijā, kā arī attiecīgos piemērojamā Kopienų tiesiskā regulējuma noteikumus;
- EKL 81. un 82. pantā ietvertos principus, jo iepriekšējiem piegādātājiem ir atļauts kopīgi ļaunprātīgi izmantot dominējošo stāvokli, ko, kā uzskata prasītāja, viņiem piešķir tiesiskais regulējums, un tāpēc, ka tiek atbalstīta citāda veida prakse, kas ir vērsta pret konkurenci banānu Kopienų tirgū;
- EKL 87. pantā noteiktos principus, jo izlases veidā atsevišķiem tradicionālajiem importētājiem ar nozīmīgu iepriekšēju pieredzi tiek piešķirta ievērojama finansiāla priekšrocība, un viņiem ir iespēja saņemt priekšrocību, pārdodot atļaujas, kas saņemtas nelikumīgi bez maksas;
- samērīguma principu, jo netiek atļauta uzticama un perspektīvu netradicionālo importētāju darbību uzsākšana un attīstība, jo tie var pastāvēt tikai tad, ja tie balstās uz tradicionālo importētāju; turklāt prasītāja norāda, ka regula, kura tiek lūgta atcelt, neļauj ĀKK valstu izcelsmes banānu ražotājiem gūt labumu tādā pašā veidā no priekšrocības, kas piešķirta ĀKK valstu izcelsmes banāniem, jo labumu no režīma pārsvarā gūst atsevišķi tradicionālie importētāji ar nozīmīgu iepriekšēju pieredzi;
- nediskriminācijas principu, jo attiecībā uz tradicionālajiem ĀKK valstu importētājiem tiek piemērota šķietami vienlīdzīga attieksme, lai gan faktiski nelikumīgi priekšroka tiek dota atsevišķiem tradicionālajiem importētājiem ar nozīmīgu iepriekšēju pieredzi.

Visbeidzot, prasītāja, pamatojot savas pretenzijas, atsaucas arī uz tiesiskās palīdzības principa un brīvas profesionālās aktivitātes izmantošanas principa pārkāpumu.

- (¹) 2005. gada 29. novembra Regula (EK) Nr. 1964/2005 par tarifu likmēm banāniem (OV L 316, 2.12.2005.)
- (²) Komisijas 2005. gada 9. decembra Regula (EK) Nr. 2015/2005 par tādu banānu ieviešanu, kuru izcelsme ir ĀKK valstis, saistībā ar tarifa kvotu, kas atvērta ar Regulu (EK) Nr. 1964/2005 par tarifu likmēm banāniem 2006. gada janvārī un februārī.
- (³) Prasītāja apstrīd šo režīmu lietā T-128/05, kas tiek izskatīta Pirmās instances tiesā.

Prasība, kas celta 2005. gada 21. decembrī — *Automobiles Peugeot un Peugeot Nederland* pret Komisiju

(Lieta T-450/05)

(2006/C 74/48)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Automobiles Peugeot SA* (Parīze, Francija) un *Peugeot Nederland NV* (Utrehta, Nīderlande), (pārstāvji — *O. d'Ormesson*, *N. Zacharie*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāju prasījumi:

- pilnībā atcelt Lēmumu, tostarp tā rezolutīvo un motīvu daļu,
- pakārtoti, grozīt Lēmuma 3. pantu un tā pamatā esošos motīvus, samazinot naudas sodu, kas noteikts 49,5 miljonu eiro apmērā,
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītājas lūdz atcelt Komisijas 2005. gada 5. oktobra Lēmumu C(2005)3683 *final*, kurš pieņemts EK līguma 81. panta piemērošanas procedūras ietvaros (lietas 36.263, 36.820 un 37.275 — *SEP u.c./Automobiles Peugeot SA*) un kurā Komisija atzina prasītāju darbības, ar ko ierobežo automobiļu eksportu, par konkurenci ierobežojošām. Apstrīdētais lēmums attiecas, it sevišķi, uz individuālajiem pasākumiem, ko prasītājas ir veikušas attiecībā uz izplatītājiem: izplatītājiem piešķiramo atlaižu sistēmu, reklāmas kampaņu ierobežošanas politiku, izplatītāju apgādes ierobežojumiem, tiešajiem norādījumiem. Turklāt prasītājas pakārtoti lūdz samazināt Komisijas uzlikto naudas sodu.

Savu prasījumu atbalstam prasītājas apgalvo, ka Komisija ar savu lēmumu ir pārkāpusi EK līguma 81. panta 1. punktu, konstatējot, ka prasītāju veiktie pasākumi var tikt uzskatīti par "vienošanās" minētā panta izpratnē.

Pakārtoti, prasītājas izvirza pamatus par kļūdu faktos, par kļūdu faktu novērtējumā un par tiesību kļūdu, ciktāl Komisija uzskata, ka izplatītāju atlīdzības sistēmas mērķis ir vērsts pret konkurenci EK līguma 81. panta 1. punkta izpratnē. Turklāt prasītājas apstrīd Komisijas lēmumā ietvertu novērtējumu par pārkāpuma ilgumu, jo Komisija ir pieļāvusi kļūdu faktos un kļūdu faktu novērtējumā, kas, kā norāda prasītājas, izraisīja pretrunas lēmuma motīvu daļā.

Saskaņā ar citu izvirzīto pamatu apstrīdētajam lēmumam nav pietiekams pamatojums attiecībā uz Komisijas norādīto pasākumu seku analīzi. Turklāt saistībā ar to pašu pamatu prasītājas apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu faktos un kļūdu faktu novērtējumā, izraisot pretrunas lēmuma motīvu daļā.

Atbalstot savu pakārtotu prasījumu par Komisijas uzliktā naudas soda samazināšanu, prasītājas izvirza pamatu, saskaņā ar kuru Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punktu un Pamatnostādnes naudas soda noteikšanai⁽¹⁾, piemērojot minētos noteikumus.

⁽¹⁾ Pamatnostādnes sodanaudas [naudas soda] noteikšanai, piemērojot Regulas Nr. 17/62 15. panta 2. punktu un EOTK līguma 65. panta 5. punktu (OV C 9, 14.1.1998., 3. lpp.).

Prasība, kas celta 2005. gada 29. decembrī — Bang & Olufsen pret ITSB

(Lieta T-460/05)

(2006/C 74/49)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bang & Olufsen AS, Struera, (Dānija) (pārstāvis — K. Valbergs [K. Wallberg], advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2005. gada 22. oktobra lēmumu lietā Nr. R 0497/2005-1;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Trīsdimensiju preču zīme, kas ir skaļrunis vertikāli novietota zīmuļa formā, kas atrodas uz zema pjedestāla, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. un 20. klasē — reģistrācijas pieteikums Nr. 3 354 371

Pārbaudītāja lēmums: Noraidīt reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz visām pieprasītajām precēm

Apelāciju padomes lēmums: Noraidīt apelāciju

Izvirzītie pamati: Preču zīme saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu ir raksturīgi atšķirtspējīga attiecībā uz visām precēm, kas ir norādītas reģistrācijas pieteikumā, un ja tas tā nav, tad tā ir ieguvusi atšķirtspēju izmantošanas rezultātā saskaņā ar Regulas 7. panta 3. punktu.

Prasība, kas celta 2005. gada 30. decembrī — L' Oréal pret ITSB

(Lieta T-461/05)

(2006/C 74/50)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: L' Oréal S.A., Parīze (Francija) (pārstāvis — Ksavjē Bufē Delmā d'Otāns [X. Buffet Delmas d'Autane], advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks: Revlon (Suisse) S. A., Šlīrena (Šveice)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt ITSB Apelāciju ceturtnās padomes 2005. gada 17. oktobra lēmumu attiecībā uz apelāciju R 0806/2002-4 saistībā ar iebildumu procesu Nr. B 214 694 (Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 1 011 014);
- piespriest atbildētājam atlīdzināt izdevumus saistībā ar visiem procesiem šajā sakarā (jo īpaši saistībā ar apelāciju un prasību).

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: Prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Vārdiska preču zīme "FLEXI TOUCH" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: Revlon (Suisse) S.A.

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Valsts vārdiska preču zīme "FLEX" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. un 34. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: Apmierināt iebildumu pilnībā

Apelāciju padomes lēmums: Noraidīt apelāciju

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 15. panta un 43. panta 2. punkta pārkāpums, jo Revlon (Suisse) S.A. iesniegtie pierādījumi nevar tikt uzskatīti par vārdiskas preču zīmes "FLEX" pienācīgiem faktiskās izmantošanas pierādījumiem attiecīgajā laika periodā ne Apvienotajā Karalistē, ne Francijā.

Regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo konfliktējošās preču zīmes nav līdzīgas un attiecīgi, starp tām nav sajaukšanas iespējas.

Prasība, kas celta 2005. gada 30. decembrī — Toyota Koki Kabushiki Kaisha pret ITSB

(Lieta T-462/05)

(2006/C 74/51)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Toyota Koki Kabushiki Kaisha, Aichi-Ken (Japāna)
(pārstāvis — J. F. Wachinger, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi

— atzīt par spēkā neesošu Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju pirmās padomes 2005. gada 14. septembra lēmumu lietā R 1157/2004-1 un atļaut reģistrēt vārdisku preču zīmi "IFS", reģistrācijas pieteikums Nr. 003157492, attiecībā uz šādām precēm: "Stūre un stūres pastiprinātājs, kā arī to daļas, izņemot priekšējo asi ar atsevišķu riteņu piekari", starptautiskajā 12. klasē atbilstoši Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām;

— vai, alternatīvi, atzīt par spēkā neesošu Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju pirmās padomes 2005. gada

14. septembra lēmumu lietā R 1157/2004-1, nodot lietu atpakaļ izskatīšanai un jauna lēmuma pieņemšanai Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju padomei;

— piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "IFS" attiecībā uz precēm, kuras ietilpst 12. klasē — pieteikums Nr. 3 157 492

Pārbaudītāja lēmums: atteikt reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz visām norādītajām precēm

Apelāciju padomes lēmums: apelāciju noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums, jo, cita starpā izmantota nepareiza konkrētās sabiedrības daļas definīcija un kļūdainā kārtā prezumēta aprakstoša nozīme

Prasība, kas celta 2006. gada 12. janvārī — Polijas Republika pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta T-4/06)

(2006/C 74/52)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvis — Jarosław Pietras, pełnomocnik rzędu)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2005. gada 14. oktobra Regulas (EK) Nr. 1686/2005, ar ko 2004./2005. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus un papildu maksājuma koeficientu cukura nozarē (OV L 271, 15.10.2005., 12. lpp.), 2. pantu;

— piespriet Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz atcelt Regulas Nr. 1686/2005 2. pantu, kurā atbilstoši Padomes Regulas (EK) Nr. 1260/2001⁽¹⁾ 16. pantam ir noteikti ražošanas maksājumi un papildu maksājumu koeficients cukura nozarē 2004./2005. gadam, lai pilnībā segtu neapmaksāto kopējo zaudējumu daļu. Apstrīdētais regulas pants paredz atšķirīgus papildu maksājumu koeficientus dalībvalstīm, kas Kopienā bija jau pirms 2004. gada 1. maija, un "jaunajām" dalībvalstīm.

Prasītājas prasība balstās uz šādiem pamatiem:

— Eiropas Komisijas kompetences neesamība un Padomes Regulas (EK) Nr. 1260/2001 16. panta pārkāpums, kas pilnvaro Eiropas Komisiju noteikt tikai vienu koeficientu, kura apmērs visā Kopienā ir vienāds, ko apstiprina regulas noteikumu dažādu valodu redakcijas, kurām ir vienāds spēks un kuras ir savstarpēji atbilstošas. Cukura tirgus kopīgās organizācijas principi ne tikai nevar pamatot atkāpi no Regulas (EK) Nr. 1260/2001 formulējuma, bet šādu atkāpi izslēdz.

— Jauno dalībvalstu tūlītējas un pilnīgas Kopienas stāvokļa pārņemšanas principa pārkāpums. Atšķirīgais papildu maksājumu koeficients patiesībā ir pārejas pasākums, kam iestāšanās dokumentos un uz to pamata pieņemtajos tiesību aktos nav nekāda pamatojuma. Šajā sakarā prasītāja atsauca uz Pievienošanās akta 2. pantu, kas ir pamats Polijas Republikas veiktajai visu no dalības izrietošo tiesību un pienākumu pārņemšanai, kuras rezultātā tika pārņemtas arī tiesības uz pārmaksu izmantošanu un zaudējumu, kas radušies iepriekšējos saimnieciskajos gados, segšanas pienākums cukura tirgū.

— Nediskriminācijas principa pārkāpums. Prasītāja pārmet Komisijai, ka vienīgais dažādu koeficientu noteikšanas apstrīdētajā regulā kritērijs ir dalībvalstu iestāšanās Eiropas Savienībā brīdis. Iestāšanās sekas ir noteiktas Pievienošanās aktā un uz tā pamata pieņemtajos tiesību aktos, un Eiropas Savienības paplašināšanas brīdi nevar uzskatīt par objektīvu kritēriju, kas varētu pamatot diskrimināciju.

— Solidaritātes principa pārkāpums. Dažādu koeficientu noteikšana atsevišķām dalībvalstīm nozīmē cukura tirgus finansēšanas izmaksu patvaļīgu, nesamerīgu un nesolidāru sadali.

— Nepietiekams apstrīdētā pasākuma pamatojums, jo Eiropas Komisija nedz ir nosaukusi apstākļus, kas pamato atšķirīgos koeficientus, nedz arī mērķus, kuru sasniegšanai tāda atšķirība varētu kalpot.

— Būtiska procesuāla noteikuma pārkāpums, jo Regula (EK) Nr. 1686/2005 ir pieņemta, pārkāpjot Cukura pārvaldības komitejas Reglamenta 3. pantu un Regulas Nr. 1, ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas⁽²⁾, 3. pantu. Proti, "komitoloģijas" procesā Eiropas Kopiena neizmantoja apstrīdētā pasākuma projekta redakciju poļu valodā. Šis pārkāpums ir īpaši smags, jo tas attiecas uz tiesību akta projektu un atspoguļo Eiropas Komisijas pastāvīgo praksi Cukura pārvaldības komitejā.

⁽¹⁾ Padomes 2001. gada 19. jūnija Regula (EK) Nr. 1260/2001 par cukura tirgu kopīgu organizāciju (OV L 178, 30.6.2001., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV 17, 6.10.1958., 385. lpp., ar grozījumiem.

Prasība, kas celta 2006. gada 9. janvārī — Dānija pret Komisiju

(Lieta T-5/06)

(2006/C 74/53)

Tiesvedības valoda — dāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Dānijas Karaliste (Kopenhāgena, Dānija) (pārstāvis — Jørgen Molde)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2005. gada 13. oktobra Lēmumu 2005/717/EK, ar ko groza pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2002/95/EK par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās, lai pielāgotu to tehnikas attīstībai⁽¹⁾, ciktāl tas attiecas uz Pielikuma par dekabromdifēnilēteri polimēru lietojumus 1. un 2. punktu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apstrīdētajā lēmumā Komisija dekabromdifēnilēterim polimēru lietojumos ir noteikusi izņēmumu no aizlieguma, kas paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīvā 2002/95/EK par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās ^(?) (turpmāk tekstā — "Pamatdirektīva").

Dānijas valdība norāda, ka apstrīdētais lēmums juridiski ir nepilnīgs, ciktāl tajā dekabromdifēnilēterim polimēru lietojumos ir noteikts izņēmums no Pamatdirektīvā paredzētā aizlieguma, pretēji tajā ietvertajiem nosacījumiem, jo

- šāds izņēmums nav nepieciešams, ņemot vērā zinātnes un tehnikas attīstību;
- Komisija izņēmumu no aizlieguma nav attiecinājusi uz īpaši šī materiāla lietojumu, bet gan praktiski ieviesusi pilnīgu izņēmumu attiecībā uz visiem polimēru lietojumiem;
- Komisija nav norādījusi, ka nav konstatētas nekādas iespējas aizstāt vai neizmanto dekabromdifēnilēteri polimēru lietojumos; Dānijas valdība apgalvo, ka šāda norāde bija jāietver; un
- Komisija nav izvērtējusi, vai negatīvā ietekme uz vidi, veselību un/vai patērētāju tiesību aizsardzību, ko izraisītu šāda aizstāšana, būtu lielāka par iespējamiem ieguvumiem saistībā ar vidi, veselību un/vai patērētāju tiesību aizsardzību.

Dānijas valdība turklāt norāda, ka Komisija lielu nozīmi ir piešķirusi nelikumīgam kritērijam, proti, vispārējam dekabromdifēnilētera, uz ko attiecināts izņēmums no aizlieguma, riska novērtējumam, un ka lēmumam ir būtisks formāls trūkums, jo Komisija nav sniegusi pietiekamu pamatojumu tam, kāpēc, pēc tās uzskatiem, nosacījumi, lai uz dekabromdifēnilēteri polimēru lietojumos attiecinātu izņēmumu no Pamatdirektīvā paredzētā aizlieguma, ir izpildīti.

⁽¹⁾ OV L 271, 48. lpp.

⁽²⁾ OV L 37, 19. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 13. janvārī — Mopro-Nord GmbH pret Komisiju

(Lieta T-6/06)

(2006/C 74/54)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Mopro-Nord GmbH (Altentreptow, Vācija) (pārstāvji — L. Harings un C. H. Schmidt)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt atbildētājas 2005. gada 6. septembra Lēmuma Nr. N 363/2004 par valsts atbalstu (OV 2005 C 262, 5. lpp.) 25.–27. punktu daļā, kur tas balstīts uz Vācijas iestāžu apgalvojumiem, ka par izdevumiem, kas radušies pirms Komisija apstiprināja šo individuāli paziņojamo atbalstu attiecībā uz investīciju prēmijām (atbalsts investīcijām), atbalsts nav piešķirams;
- pakārtoti, pilnībā atcelt atbildētājas 2005. gada 6. septembra Lēmumu Nr. N 363/2004 par valsts atbalstu (OV 2005 C 262, 5. lpp.);
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs apstrīd Komisijas 2005. gada 6. septembra Lēmumu C(2005) 3310 (galīgā redakcija) attiecībā uz valsts atbalstu Nr. N 363/2005 sūkālu rafinēšanas rūpnīcas celtniecībai. Valsts atbalsta saņēmējs ir *Mopro-Nord GmbH*, Mēklenburgā-Priekšpomerānijā (*Mecklenburg-Vorpommern*). Apstrīdētajā lēmumā Komisija informēja Vācijas Federatīvo Republiku, ka tās paziņotais valsts atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu. Prasītājs apstrīd šo lēmumu daļā, kur tas ir balstīts uz Vācijas iestāžu apgalvojumiem, ka par izdevumiem, kas radušies pirms Komisija apstiprināja šo individuāli paziņojamo atbalstu attiecībā uz investīciju prēmijām (atbalsts investīcijām), atbalsts nav piešķirams.

Sava prasības pieteikuma pamatojumam prasītājs norāda, ka atbildētājas konstatētie faktiskie apstākļi ir kļūdaini. Prasītājs norāda uz pienākuma norādīt pamatojumu saskaņā ar EKL 253. pantu, kā arī tiesiskās drošības un noteiktības principu pārkāpumu. Turklāt ar pārsūdzēto lēmumu Komisija ir pārkāpusi Regulas (EK) Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 4. panta 3. punktu un labas pārvaldības principu. Tāpat pārsūdzētais lēmums pārkāpj EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu, lasot to kopā ar Kopienas pamatnostādņem par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē ⁽²⁾. Visbeidzot, prasītājs apgalvo, ka Komisijas lēmums pārkāpj tiesiskās paļāvības principu un diskriminācijas aizliegumu.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV 2000 C 28, 2. lpp., un OV 2000 C 232, 19. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 23. janvārī — Giant (China) pret Padomi

(Lieta T-17/06)

(2006/C 74/55)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Giant (China) Co., Ltd (Kunshan City, Ķīna) (pārstāvis — P. De Baere, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasība, kas celta 2006. gada 19. janvārī — Zenab pret Komisiju

(Lieta T-33/06)

(2006/C 74/56)

Tiesvedības valoda — franču

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Padomes 2005. gada 14. novembra Regulu (EK) Nr. 1892/2005⁽¹⁾, ar ko izbeidz daļējo starpposma pārbaudi attiecībā uz antidempinga pasākumiem, kurus piemēro Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam tiktāl, ciktāl:
- ar to tiek noraidīts prasītāja pieteikums par tirgus ekonomikas statusu ("TES");
- ar to tiek pārkāpts EKL 253. pants, jo tajā nav norādīti iemesli, kuru dēļ tika noraidīts prasītāja TES pieteikums;
- ar to tiek pārkāptas PTO tiesības piemērojot tirgus ekonomikas kritērijus *post factum* Ķīnas eksportējošiem ražotājiem dažās EK dalībvalstīs un
- piespriet Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, atbilstoši Ķīnas tiesību aktiem nodibināta sabiedrība ar ierobežotu atbildību ražo galvenokārt velosipēdus un to [rezerves] daļas un eksportē tās uz Kopieni. Tas apstrīd Regulu 1892/2005, ar kuru tika izbeigta daļējā starpposma pārbaude attiecībā uz antidempinga pasākumiem, kurus piemēro Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam.

Sava pieteikuma atbalstam prasītājs izvirza, pirmkārt, tos pašus apgalvojumus par Padomes Regulas 384/96 ("pamatregula") un EKL 253. panta pārkāpumiem, kas jau iepriekš ir tikuši izvirzīti saistībā ar Lietu T-372/05⁽²⁾.

Tāpat prasītājs apgalvo, ka ar apstrīdēto regulu tiek pārkāptas Pasaules Tirdzniecības organizācijas ("PTO") tiesības, jo ar to tiek piemēroti tirgus ekonomikas kritēriji Ķīnas eksportētājiem piecās dalībvalstīs kuru antidempinga tiesību aktos laikā, kad Ķīna pievienojās PTO, šāds kritērijs nebija paredzēts.

⁽¹⁾ OV L 302, 19.11.2005., 22. lpp.

⁽²⁾ OV C 315, 10.12.2005., 17. lpp.

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Zenab SPRL (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — J. Windey un P. de Bandt, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Eiropas Kopienų Komisijas 2005. gada 9. novembra Lēmumu ar atsauci Nr. 648599;
- atzīt Kopienų ārpuslīgumsiko atbildību un piespriet Komisijai samaksāt prasītājam (i) kompensāciju 36 707 EUR apmērā par izdevumiem, kas radušies sakarā ar uzaicinājumu izteikt piedāvājumus un (ii) atlīdzināt morālo kaitējumu neslavas celšanas dēļ un materiālos zaudējumus, kas radušies Projekta Euro VOD nokavējuma izpildes rezultātā, un nozīmēt ekspertu šo zaudējumu novērtēšanai, kādus parasti novērtē Pirmās instances tiesas iecelts eksperts;
- jebkurā gadījumā piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Šīs prasības mērķis ir atcelt Komisijas 2005. gada 9. novembra lēmumu, ar kuru ir noraidīts prasītājas iesniegtais pieteikums Kopienų finanšu atbalsta saņemšanai programmas MEDIA Plus ietvaros (uzaicinājums izteikt piedāvājumus INF/SO/MEDIA/04/05) un atlīdzināt tai iespējami nodarīto kaitējumu apstrīdētā lēmuma pieņemšanas dēļ.

Prasītājs pamato savu prasību par atcelšanu ar diviem pamatiem. Pirmais attiecas uz iespējami prettiesisko Komisijas pilnvaru nodošanu tehnisko konsultāciju grupai, kam bija jālemj par prasītāja pieteikumu sniegt finanšu atbalstu.

Otrajā prasības pamatā prasītājs apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā, kas pēc tā domām ir pamats apstrīdētā lēmuma atcelšanai. Pakārtoti prasītājs apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma pamatojums ir nepietiekams un pretrunīgs un neļauj saprast priekšlikuma noraidīšanas iemeslus.

Ar prasību par kaitējuma atlīdzināšanu prasītāja, atsaucoties uz Kopienų ārpuslīgumsiskās atbildības principu, lūdz atlīdzināt iespējamo kaitējumu, kas nodarīts tai kļūdaini novērtējot sniegto piedāvājumu attiecīgā uzaicinājuma iesniegt piedāvājumus ietvaros. Prasītājs apgalvo, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu pieteikumus izskatīt rūpīgi, kā arī labas pārvaldības pienākumu, un šāda rīcība ir raksturīgs Kopienų tiesību pārkāpums, kas ir pamats Kopienų atbildībai.

Prasība, kas celta 2006. gada 23. janvārī — Itālijas Republikai pret Komisiju

(Lieta T-38/06)

(2006/C 74/57)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvis — *Paolo Gentili, Avvocato dello Stato*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas Reģionālpolitikas ģenerāldirektorāta — Programmas un projekti Kiprā, Grieķijā, Ungārijā, Itālijā, Maltā un Nīderlandē — 2005. gada 10. novembra Lēmumu Nr. 11877 par POR Kampānija (Nr. CCI 1999 IT 16 1 PO 007) — maksājuma pieprasījums Nr. 2005 2716;
- atcelt Eiropas Komisijas Reģionālpolitikas ģenerāldirektorāta — Programmas un projekti Kiprā, Grieķijā, Ungārijā, Itālijā, Maltā un Nīderlandē — 2005. gada 18. novembra Lēmumu Nr. 12362 par *DOCUP Mērķi 2 — Latium 2000 – 2006* (Nr. CCI 2000 IT 16 2 DO 009) — maksājuma pieprasījums *SYSFIN* Nr. 2005 2707 *Adonis* 2005 23064, Ekonomikas un Finanšu ministrijas 2005. gada 26. oktobra vēstule ar reģistrācijas Nr. 00031966;
- atcelt Eiropas Komisijas Reģionālpolitikas ģenerāldirektorāta — Programmas un projekti Kiprā, Grieķijā, Ungārijā, Itālijā, Maltā un Nīderlandē — 2005. gada 18. novembra Lēmumu Nr. 12363 par POR Kampānija (Nr. CCI 1999 IT 16 1 PO 007) — maksājuma pieprasījums Nr. 2005 2871;
- atcelt visus saistītos un iepriekšpieņemtus aktus;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir tādi paši kā tie, kuri ir izvirzīti lietā T-345/04 Itālijas Republika pret Komisiju ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV C 262, 23.10.2004., 55. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 16. februārī — Antartica pret ITSB

(Lieta T-47/06)

(2006/C 74/58)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Antartica S.r.l.*, Roma (Itālija) (pārstāvis — *E. Raka [E. Racca], lawyer*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks: *The Nasdaq Stock Market, Inc.*, Vašingtona (ASV)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2005. gada 7. decembra lēmumu lietā R 752/2004-2, jo tas neatbilst Regulas Nr. 40/94 63. panta 2. punktam un 8. panta 5. punktam un Direktīvas 89/104/EEK 5. panta 1. punkta 2) apakšpunktam;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: Prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Grafiska preču zīme "Nasdaq" attiecībā uz 9., 12., 14., 25. un 28. klasē ietilpstošajām precēm

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: *The Nasdaq Stock Market, Inc.*

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Vārdiska Kopienas preču zīme "Nasdaq" attiecībā uz 9., 16., 35., 36., 38. un 42. klasē ietilpstošajām precēm un pakalpojumiem, kā arī agrāka visās Eiropas Savienības dalībvalstīs plaši pazīstama preču zīme "Nasdaq"

Iebildumu nodaļas lēmums: Noraidīt iebildumu

Apelāciju padomes lēmums: Atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu un noraidīt reģistrācijas pieteikumu

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 40/94 63. panta 2. punkta un 8. panta 5. punkta un Direktīvas 89/104/EEK 5. panta 1. punkta 2) apakšpunkta pārkāpums; prasītāja norāda, ka agrākā neregistrētā vārdiskā preču zīme nebija norādīta paziņojumā par iebildumu. Prasītāja arī apstrīd konstatāciju, ka biržas indeksam "nasdaq" ir tāda pati reputācija kā tādai pašai preču zīmei. Visbeidzot prasītāja norāda, ka jēdziens reputācija Regulā Nr. 40/94 un Direktīvā 89/104 nav tas pats, kas plašā pazīstamība Parīzes Konvencijā.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 17. janvāra rīkojums —
Henkel pret ITSB**

(Lieta T-67/03) ⁽¹⁾

(2006/C 74/59)

Tiesvedības valoda — franču

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 124, 24.5.2003.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 6. februāra rīkojums —
Datac pret ITSB**

(Lieta T-341/04) ⁽¹⁾

(2006/C 74/60)

Tiesvedības valoda — vācu

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 284, 20.11.2004.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 19. janvārī rīkojums —
MobilCom pret Komisiju**

(Lieta T-397/04) ⁽¹⁾

(2006/C 74/61)

Tiesvedības valoda — vācu

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 314, 18.12.2004.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 11. janvāra rīkojums —
Steinmetz pret Komisiju**

(Lieta T-155/05) ⁽¹⁾

(2006/C 74/62)

Tiesvedības valoda — franču

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 155, 25.6.2005.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 9. janvāra rīkojums —
Corsica Ferries France pret Komisiju**

(Lieta T-231/05) ⁽¹⁾

(2006/C 74/63)

Tiesvedības valoda — franču

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 205, 20.8.2005.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENTESTA TIESA

Prasība, kas celta 2006. gada 1. janvārī — *Fernandez Ortis*
pret Komisiju

(Lieta F-1/06)

(2006/C 74/64)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Juan Miguel Fernández Ortis* (Madride, Spānija)
(pārstāvis — *J. R. Iturriagoitia Bassas*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atzīt, ka 2005. gada 17. jūnija lēmums par prasītāja atlaišanu no darba ir pieņemts nelikumīgi, un līdz ar to atcelt 2005. gada 17. jūnija lēmumu un ar to saistīto 2005. gada 23. septembra lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, bijušais Komisijas ierēdnis stažieris, tika pieņemts darbā 2004. gada 1. februārī, kad sākās Civildienesta noteikumu 34. panta 1. punktā paredzētais viņa deviņu mēnešu pārbaudes laiks.

Sagatavotajā 2004. gada 4. oktobra ziņojumā ieteikts viņu atlaist no darba. Tomēr Komisija izņēmuma apstākļos nolēma viņa pārbaudes laiku pagarināt līdz 2005. gada 30. aprīlim saskaņā ar Civildienesta noteikumu 34. panta 3. punktu. Pieņemot 2005. gada 17. jūnija lēmumu, Komisija prasītāju atlaida no darba ar 2005. gada 1. jūliju.

Lai pamatotu savu prasību, prasītājs apgalvo, ka viņa atlaišana no darba nav likumīga, jo no brīža, kad viņš pieņemts darbā līdz viņa atlaišanai ir pagājuši septiņpadsmit mēneši, kaut gan saskaņā ar Civildienesta noteikumu 34. panta 4. punktu kopējais pārbaudes laiks nedrīkst pārsniegt piecpadsmit mēnešus.

Prasība, kas celta 2006. gada 6. janvārī — *Frankin u.c. pret*
Komisiju

(Lieta F-3/06)

(2006/C 74/65)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Jacques Frankin* (Sorée, Beļģija) un citi (pārstāvji — *G. Bounéou* un *F. Frabetti*, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2005. gada 10. jūnija tiešo lēmumu, kurā Komisija prasītājiem atteica Civildienesta noteikumu 24. pantā paredzēto palīdzību;
- piespriest Komisijai solidarī atlīdzināt zaudējumus, ko tādēļ ir cietuši prasītāji;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji, visi Komisijas ierēdņi vai darbinieki, saskaņā ar Beļģijas likumu, kas pieņemts 1991. gadā, lūdza pārcelt viņu Beļģijā iegūtās tiesības uz pensiju uz Kopienų sistēmu. 2003. gadā Beļģija pieņēma jaunu likumu, kas, pēc prasītāju domām, jauniem šāda veida darījumiem paredz labākus nosacījumus. Tomēr prasītāji, kuru tiesības jau ir pārceltas, vairs nevar pamatoties uz 2003. gada likuma normām.

Prasītāji tāpēc iesniedza lūgumu sniegt viņiem palīdzību, kas paredzēta Civildienesta noteikumu 24. pantā. Komisija, nevēlēdamās palīdzēt ierēdņiem un pagaidu darbiniekiem iegūt to tiesības, 2005. gada 10. jūnija lēmumā noraidīja viņu lūgumu.

Savā prasībā prasītāji apstrīd šo lēmumu, ko viņi raksturo kā atteikumu palīdzēt, pārkāpjot Civildienesta noteikumu 24. pantu. Papildus šai normai savu prasījumu pamatojumam viņi min pienākuma sniegt padomu, nediskriminācijas principa, patvaļīgas rīcības aizlieguma, pienākuma norādīt pamatojumu, tiesiskās palāvības un *patere legem quam ipse fecisti* noteikuma pārkāpumu, kā arī pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu.

Prasība, kas celta 2006. gada 13. janvārī — Villa u.c. pret Eiropas Parlamentu**(Lieta F-4/06)**

(2006/C 74/66)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Renata Villa (Senningerberg, Luksemburga) un citi (pārstāvji — G. Bouneou, F. Frabetti, avocats)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītāju prasījumi:

- atcelt 2005. gada 8. februāra lēmumus Nr. 102495, Nr. 102494 un Nr. 102496, ar kuriem Eiropas Parlamenta iecelēj institūcija ir atteikusies atlīdzināt prasītājiem pārmaksātās iemaksas, ko veido starpība starp tiesībām, kas iegūtas gados, kad uz prasītājiem attiecās Itālijas sistēma, un Kopienas programmā pārceļtajiem gadiem, pamatojoties uz tiesību uz pensiju pārceļšanas jaunu aprēķinu;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1991. gadā prasītāji, Eiropas Parlamenta ierēdņi, pārcēla uz Kopienas pensiju sistēmu tiesības uz pensiju, ko viņi bija ieguvuši Itālijā pirms stāšanās Kapienu dienestā. Starpība starp gadu skaitu, kad uz prasītājiem faktiski attiecās Itālijas sistēma, un gadu skaitu, kas izriet no iemaksu Kapienu sistēmā aprēķina, tika noteikta atbilstoši vispārējiem izpildes nosacījumiem, ko tajā laikā piemēroja Parlaments un ko piemērojot tika noteikts mazāks iemaksu gadu skaits Itālijā.

Pēc jauno Civildienesta noteikumu stāšanās spēkā prasītāji, pamatojoties uz šo noteikumu XIII pielikuma 26. panta 5. un 6. punktu, iesniedza pieteikumus no jauna pārrēķināt iepriekš aprēķinātās iemaksas. Tā kā pieteikumi tika noraidīti, prasītāji iesniedza sūdzības, ko iecelēj institūcija tāpat noraidīja.

Prasības pieteikumā prasītāji apgalvo, ka ir pārkāpts jauno Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 26. pants un Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkts gan tā jaunajā, gan agrākajā redakcijā.

Turklāt tie apgalvo, ka Parlaments nav ievērojis labas pārvaldības, vienlīdzīgas attieksmes, diskriminācijas aizlieguma, patvaļīgas rīcības aizlieguma, tiesiskās palāvības aizsardzības un netaisnīgas iedzīvošanās aizlieguma principus, kā arī pienākumu ņemt vērā ierēdņu intereses.

Prasība, kas celta 2006. gada 18. janvārī — Patak Dennstedt pret Komisiju**(Lieta F-5/06)**

(2006/C 74/67)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Dunja Patak Dennstedt (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — S. Rodrigues un Y. Minatchy, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt iecelēj institūcijas 2005. gada 4. oktobra lēmumu, ar ko noraidīta prasītājas sūdzība, kas pieņemts vienlaikus ar lēmumu noraidīt prasītājas iepriekš iesniegto lūgumu;
- piespriet Komisijai atlīdzināt prasītājai nodarīto kaitējumu 35 000 EUR apmērā;
- pakārtoti, izņemt no 2001. gada 18. septembra izmeklēšanas ziņojuma lietas materiāliem apstrīdēto dokumentu;
- jebkurā gadījumā piespriet atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja, Komisijas ierēdne, kas saņem invaliditātes pensiju, bija cēlusi prasību Pirmās instances tiesā ar mērķi panākt atsevišķu atbildētājas lēmumu atcelšanu. Šajā tiesvedībā prasītāja iepazinās ar vairākiem dokumentiem par Komisijas iekšējām procedūrām, kas attiecās uz viņu, un iesniedza sūdzību, lai panāktu, ka, pirmkārt, no lietas materiāliem tiek izņemti dokumenti, kuros, pēc prasītājas uzskatiem, kāds ierēdnis ir izdarījis personiskus secinājumus par prasītājas arodslimību, un, otrkārt, tiek pārbaudīts, vai atsevišķu ierēdņu rīcība disciplinārlietas izskatīšanas laikā atbilda saistībām saskaņā ar Civildienesta noteikumiem.

Tā kā lūgums tika noraidīts, prasītāja iesniedza sūdzību; arī to iecelēj institūcija noraidīja.

Prasības pieteikumā prasītāja vispirms apgalvo, ka lēmums, ar ko noraidīta viņas sūdzība, ir pretrunā saistībām, kas atbildētājai ir jāpilda attiecībā pret saviem ierēdņiem. Ar minēto lēmumu ir pārkāpti vairāki vispārējie tiesību principi, piemēram, labas pārvaldības princips un pienākums ņemt vērā ierēdņu intereses.

Prasītāja tāpat piebilst, ka Komisijas ierēdņi, kas ir izplatījuši un pat ietvēruši izmeklēšanas ziņojumā kļūdainas ziņas par viņas arodslimību, ir izdarījuši smagu pārkāpumu. Par šo pārkāpumu ir atbildīga atbildētāja, kam attiecīgi ir jāatlīdzina prasītājai nodarītie zaudējumi un morālais kaitējums.

Prasība, kas celta 2006. gada 3. februārī — Tolios u.c. pret Revīzijas palātu

(Lieta F-8/06)

(2006/C 74/68)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Iraklis Tolios* (Parīze, Francija), *François Muller* (Strasbūra, Francija) un *Odetta Perron* (Larošela, Francija), (pārstāvji — *G. Vandersanden* un *L. Levi*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Revīzijas palāta

Prasītāju prasījumi:

- atzīt prasību — tostarp tajā ietvertu iebildi par prettiesiskumu — par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to atcelt prasītāju pensijas aprēķina lapas par 2005. gada martu, lai pensijai tiktu piemērots korekcijas koeficients viņu dzīvesvietas valsts galvaspilsētas līmenī vai vismaz tāds korekcijas koeficients, kas atbilstīgi atspoguļotu atšķirības starp dzīves dārdzību vietās, kurās prasītājiem rodas izdevumi, un kas tādējādi atbilstu līdzvērtības principam;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Visi prasītāji šajā lietā ir ierēdņi, kas pensionējušies pirms 2004. gada 1. maija. Viņi apstrīd pārejas režīmu, kas uz laiku līdz korekcijas koeficientu atcelšanai ir ieviests ar Padomes 2004. gada 22. marta Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 723/2004, ar ko groza Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumus un

Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību⁽¹⁾, tiktāl, ciktāl minētais režīms pamatojas uz "pensijas" korekcijas koeficientu jaunu aprēķināšanas metodi — nevis saistībā ar galvaspilsētu, bet saskaņā ar vidējo dzīves dārdzību dalībvalstī, kurā pensijas saņēmējam ir pierādīta galvenā pastāvīgā dzīvesvieta.

Pretenziju atbalstam prasītāji, pirmkārt, norāda, ka minētajai regulai ir kļūdainas pamatojums, jo nedz Kopienas padziļināta integrācija, nedz pārvietošanās un uzturēšanās brīvība, nedz ar pensionāru faktiskas dzīvesvietas pārbaudi saistītās problēmas nevar būt par pamatu attiecīgajam pārejas režīmam.

Turklāt prasītāji norāda, ka šajā lietā ir pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips, tiesiskās drošības princips, iegūto tiesību atpakaļejoša spēka princips un tiesiskās palāvības princips.

⁽¹⁾ OV L 124, 27.4.2004., 1. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 30. janvārī — Canteiro Lopes pret Komisiju

(Lieta F-9/06)

(2006/C 74/69)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Rui Canteiro Lopes* (Lisabona, Portugāle) (pārstāvji — *S. Orlandi*, *A. Coolen*, *J.-N. Louis*, *E. Marchal*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt iecelēj institūcijas 2005. gada 13. oktobra lēmumu, neiekļaut prasītāja vārdu to ierēdņu sarakstā, kas guvuši visvairāk nopelni, un 2000. gadā nepaaugstināt viņu A 4 pakāpē;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2000. gada 21. decembrī prasītājs iesniedza sūdzību par lēmumu 2000. gadā viņu nepaaugstināt A 4 pakāpē. 2001. gada 2. jūlija atbildētāja atzina par pamatotu sūdzību un paziņoja prasītājam, ka tiks veikti pasākumi viņa novērtējuma pabeigšanai, kas tomēr netika izdarīts. Prasītājs tāpēc iesniedza lūgumu sniegt ziņas par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 2001. gada 2. jūlija lēmumu. Atbildētāja, atzīstot, ka novērtējuma ziņojumi par 1995.-1997. gadu un 1997.-1999. gadu līdz tam brīdim nebija pabeigti, piedāvāja prasītājam par 1997.-1999. gadu novērtēt viņu atbilstoši līmenim, kas viņam piešķirts par 1999.-2001. gadu.

Lai gan prasītājs noraidīja šo priekšlikumu, atbildētāja tomēr nolēma neturpināt viņa novērtējuma ziņojuma sastādīšanu par 1997.-1999. gadu un neiekļaut prasītāja vārdu to ierēdņu sarakstā, kas guvuši visvairāk nopelnu, un 2000. gadā nepaaugstināt viņu A 4 pakāpē.

Lai pamatotu savu prasību prasītājs vispirms norada, ka šis lēmums ir kļūdainš, jo ir pieņemts, nepastāvot atbilstoši pabeigtiem novērtējuma ziņojumiem par strīdīgo laikposmu. Tādējādi atbildētāja ir pieļāvusi dienesta organizācijas kļūdu, savlaicīgi nesastādot prasītāja novērtējuma ziņojumu par laikposmu no 1995. gada 1. jūlija līdz 1999. gada 30. jūnijam.

Turklāt prasītājs apgalvo, ka atbildētāja nav pareizi izvērtējusi prasītāja salīdzinošās īpašības, jo ir izmantojusi tādas pakārtotus kritērijus, kā vecums un dienesta ilgums, kas ir jāizmanto tikai paaugstināmo ierēdņu vienādu nopelnu situācijā, kas nav konstatēta šajā gadījumā. Ar apstrīdēto lēmumu tātad ir pārkāps Civildienesta noteikumu 45. pants un vienlīdzīgas attieksmes princips.

Prasība, kas celta 2006. gada 31. janvārī — Larsen pret Komisiju

(Lieta F-11/06)

(2006/C 74/70)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Holger Larsen*, (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji: *S. Orlandi*, *A. Coolen*, *J.-N. Lois*, *E. Marchal*, *avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi

- atcelt Individuālo nodokļu pārvaldes un likvidācijas biroja direktores 2005. gada 2. marta lēmumu samazināt prasītāja algu sākot ar 2005. gada 1. maiju;
- piespriest atbildētājai pārskaitīt prasītājam īres maksas pabalstu, uz kuru viņam bija tiesības, sākot ar dienu, kad tas vairs prasītājam netika pārskaitīts, pieskaitot tam kompensējošos procentus, kas aprēķināti atbilstoši Eiropas centrālās bankas likmei, kam pieskaitīti divi punkti;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, ierēdnis, kas piesaistīts Komisijas pārstāvniecības birojam Londonā, kopš 2002. gada 1. oktobra saņēma īres maksas pabalstu atbilstoši Civildienesta noteikumu VII pielikuma 14.bis pantam un Regulai Nr. 6/66/*Euratom* un Nr. 121/66/EEK⁽¹⁾. Tā kā šis pants Civildienesta noteikumu reformas brīdī ir atcelts, Komisija ar 2005. gada 2. maija lēmumu ir prasītājam minēto pabalstu atņēmusi.

Savu prasību pamatojot, prasītājs vispirms atsaucas uz Civildienesta noteikumu 62. panta pārkāpumu un Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 19. panta pārkāpumu. Viņš īpaši apgalvo, ka atbildētāja nepareizi piemērojusi šo pēdējo pantu atbilstoši Pārvaldes vadītāju kolēģijas 2004. gada 14. oktobrī pieņemtajai interpretācijai, kas izslēdz īres maksas pabalstu no tiem atļdzības elementiem, uz kuriem attiecas pārejas perioda pasākumi, kuri pievienoti šim pantam. Šāda interpretācija faktiski būtu pretlikumīga, ciktāl tā ierobežo nominālo ienākumu garantiju, ko paredz šī norma.

Turklāt prasītājs uzskata, ka apstrīdētais lēmums pārkāpj ierēdņu pirktspējas vienlīdzības principu, kas paredzēts Civildienesta noteikumu 64. un 65. pantā.

(¹) Padomju 1966. gada 28. jūlija Regula Nr. 6/66/*Euratom*, Nr. 121/66/EEK, ar ko paredz to vietu sarakstu, attiecībā uz kurām var piešķirt īres maksas pabalstu, minētā pabalsta maksimālo apjomu un tā piešķiršanas noteikumus, OV 150, 2749. lpp.

III

(Paziņojumi)

(2006/C 74/71)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 60, 11.3.2006.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 48, 25.2.2006.

OV C 36, 11.2.2006.

OV C 22, 28.1.2006.

OV C 10, 14.1.2006.

OV C 330, 24.12.2005.

OV C 315, 10.12.2005.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
